

Ikt. sz.: NJB-42/22-5/2022.

NJB-8/2023. sz. ülés
(NJB-16/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2023. május 31-én, szerdán, 11 óra 03 perckor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a fogyatékossgal élők számára támogatott lakhatást biztosító szolgáltatások kialakításáról, fejlesztéséről</i>	5
<i>Fülöp Attila tájékoztatója</i>	7
<i>Hozzászólások, kérdések</i>	10
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	10
<i>Fülöp Attila reflexiói</i>	16
<i>Az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény módosításáról szóló T/3956. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	19
<i>Gy. Németh Erzsébet szóbeli kiegészítése</i>	21
<i>Hozzászólások</i>	22
<i>Gy. Németh Erzsébet reflexiója</i>	32
<i>Határozathozatal</i>	35
<i>Az Esélyegyenlőségi Ügyekért Felelős Albizottság új tagjának megválasztása</i>	35
<i>Határozathozatal</i>	35
<i>Egyebek</i>	35
<i>Az ülés berekesztése</i>	36

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a fogyatékossggal élők számára támogatott lakhatást biztosító szolgáltatások kialakításáról, fejlesztéséről
Előadó: a Belügyminisztérium képviselője
2. Az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3956. szám)
(Varga Zoltán, Arató Gergely, Barkóczi Balázs, Dr. Komáromi Zoltán, Dr. Oláh Lajos, Gy. Németh Erzsébet, Hegedüs Andrea, Kálmán Olga, Ráczné Földi Judit, Sebián-Petrovszki László (DK), Varga Ferenc (független) és Varju László (DK) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Az Esélyegyenlőségi Ügyekért Felelős Albizottság új tagjának megválasztása
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke
Dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
Sztojka Attila (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Nacsá Lőrinc (KDNP)
Varga Ferenc (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kovács József (Fidesz) dr. Mészáros Lajosnak (Fidesz)
Kovács Sándor (Fidesz) Sztojka Attilának (Fidesz)
Bartos Mónika (Fidesz) Nacsá Lőrincnek (KDNP)
Horváth László (Fidesz) dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)
Dr. Pesti Imre (Fidesz) dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt szakmai főtanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Fülöp Attila államtitkár (Belügyminisztérium)
Gy. Németh Erzsébet (DK) országgyűlési képviselő

Megjelentek

Dr. Andrászi-Tóth Veronika főosztályvezető (Belügyminisztérium)
Schilling Magdolna kuratóriumi elnök (Gondoskodás Gyermekünkért Alapítvány)
Kovács Melinda ügyvezető igazgató (Értelmi Fogyatékkal Élők és Segítőik Országos Érdekvédelmi Szövetsége)
Pordán Ákos ügyvezető (Kézénfogva Alapítvány)
Dr. Boros Ilona (Társaság a Szabadságjogokért)
Kérészy-Richter Márta (Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara)
Kuczman Anna, az MKKSZ Budapesti Védőnői Szervezetének elnöke

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Üdvözlök mindenkit. 11 óra elmúlt pár perccel, így megkezdjük a mai munkánkat. Nagy tisztelettel köszöntöm a bizottság jelenlévő tagjait, a bizottság kollégáit, segítőit, köszöntöm a meghívott vendégeinket. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Négy helyettesítésünk van: dr. Kovács József alelnök urat dr. Mészáros Lajos fogja helyettesíteni, Kovács Sándor alelnök urat Sztojka Attila képviselő úr, Bartos Mónika képviselő asszonyt Nacsa Lőrinc képviselő úr és Horváth László képviselő urat Tapolczai Gergely képviselő úr fogja helyettesíteni.

Gondolom, mindenki megkapta a kiküldött meghívónkat, látta a benne szereplő napirendi pontjainkat. Nagyon fontos témákat fogunk a mai bizottsági ülésen érinteni. Bízom benne, hogy mindenki átolvasta és kialakította az ezzel kapcsolatos véleményét. Kérdezem, hogy ki az, aki elfogadja a kiküldött meghívó szerinti ülés napirendjét. Kérem, kézfeltartással jelezzék! (Szavazás. - *Dr. Selmeczi Gabriella megérkezik a bizottság ülésére.*) Ki az, aki nem fogadta el? (*Senki sem jelentkezik.*) Ki az, aki tartózkodott? (*Senki sem jelentkezik.*) Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet és tárgyalni tudjuk a napirendi pontokat.

Tájékoztató a fogyatékossgal élők számára támogatott lakhatást biztosító szolgáltatások kialakításáról, fejlesztéséről

Soron következik az első napirendi pontunk (*Dr. Selmeczi Gabriella jelentkezik.*): tájékoztató a fogyatékossgal élők számára támogatott lakhatást biztosító szolgáltatások kialakításáról és fejlesztéséről. (*Nacsa Lőrinc dr. Selmeczi Gabriella felé intve: Elnök úr! - dr. Selmeczi Gabriella: Ügyrend!*) Köszöntöm a napirendi pont tárgyalásához érkezett vendégeinket. Ügyendi javaslat. Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az lenne a bizottság felé a javaslatom - tisztelettel köszöntöm államtitkár urat -, hogy a beszámolónak legyen időkerete, méghozzá egy óra. Ez lenne az ügyrendi javaslatom, hogy államtitkár úr beszámolóját egy óra időkeretben tárgyalja a bizottság. (*Nacsa Lőrinc: A kérdésekkel együtt!*) A kérdésekkel együtt, természetesen, maga a napirendi pont 60 perces legyen. Köszönöm. (*Dr. Komáromi Zoltán: De ebből mennyit beszél az államtitkár úr?*)

ELNÖK: Képviselő asszony, kicsit csodálkozom az ügyrendi javaslatán, hiszen egy nagyon-nagyon fontos kérdésről kell beszélünk. Szeretném megkérdezni, hogy milyen házszabályi rendelkezésekre támaszkodva tette ezt az ügyrendi javaslatát.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Az ügyrendi javaslatról a bizottság vita nélkül dönt (*Elnök: Rendben van!*) és természetesen időkeretes javaslatot a házszabály szerint bármelyik képviselő kezdeményezhet.

ELNÖK: Valójában értem az ön javaslatát, azonban ez a képviselői hozzászólásokat korlátozhatja legfeljebb, a teljes napirendi pont tárgyalását azonban tudásom szerint nem.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Természetesen az elnök úr vagy bárki más tehet módosító javaslatot, hogy az államtitkár úr előterjesztésén kívül akkor 30 perc legyen az időkeret. De én tartom az eredeti javaslatomat, tehát a napirendi pont tárgyalására időkeretet javasolok, ami egy óra.

ELNÖK: Itt van a házszabály 114. §-ának (3) bekezdése: a bizottság a hozzászólások időtartamát képviselőcsoportonként, illetve bizottsági tagonként azonos időtartamra korlátozhatja. Mindösszesen ennyi van a házszabályban. Kérem tehát a képviselő asszonyt, hogy ez alapján fogalmazza meg az igényét és tegye meg a javaslatát. Túlterjeszkedő vagy ettől eltérő javaslatokat sajnos nincs lehetőségem befogadni.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Akkor azt a javaslatot fogalmaznám meg, amint az a bizottság működésének történetében is szokott lenni, hogy az előterjesztő előterjesztési időtartamára nem határozunk meg időkorlátot, hanem a bizottság tagjainak képviselőnként 5 perc áll rendelkezésre a kérdéseket feltenni egy körben és utána államtitkár úrnak van lehetősége reagálni szintén időkeret nélkül. A bizottság a miniszteri meghallgatásoknál alkalmazta ezt a technikát, és most ezt javaslom.

ELNÖK: A képviselő asszony ügyrendi javaslatot tett, erről vita nélkül fogunk dönteni. Kérem, kézfelemeléssel jelezzék, hogy ki az, aki támogatja a képviselő asszony ügyrendi javaslatát. *(Szavazás.)* Kilenc igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Három nem szavazat. Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem volt. Megállapítom, hogy a képviselő asszony ügyrendi javaslata többséget kapott, így a bizottság eszerint fog eljárni a napirendi pont tárgyalása során.

Folytatom. Továbbra is ott tartunk, hogy köszönteni szeretném a napirendi pont tárgyalásához érkezett vendégeinket, a kormány képviselőjében Fülöp Attila államtitkár urat és dr. Andráczi-Tóth Veronika főosztályvezető asszonyt. Köszöntöm továbbá a teremben jelenlévő édesanyákat, akik súlyosan fogyatékos gyermekeikről gondoskodnak. Közülük név szerint is köszönteni kívánom Schilling Magdolnát, a Gondoskodás Gyermekeinkért Alapítvány kuratóriumi elnökét, köszöntöm továbbá Kovács Melindát, az Értelmi Fogyatékossgal Élők és Segítőik Országos Szövetségének ügyvezető igazgatóját, valamint Pordán Ákost, a KézenFogva Alapítvány ügyvezetőjét és köszöntöm a körünkben lévő Társaság a Szabadságjogokért jogvédő szervezet jelenlévő jogi vezetőit.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Mielőtt megadnám a szót államtitkár úrnak, tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy ketten is jelezték a meghívott vendégeink közül, hogy szívesen hozzászólnának a vitában, illetve elmondanák a véleményüket. Schilling Magdolna, a Gondoskodás Gyermekeinkért Alapítvány kuratóriumi elnöke, valamint Kovács Melinda, az ÉFOÉSZ ügyvezető igazgatója az, aki szólni kíván a jelen napirendi pontnál. Ezért javaslom a bizottság számára, hogy 5-5 perces időtartamban és a vita végén egy reagálásra adjuk meg a szót a két meghívott vendégünknek. Külön fogunk szavazni a két esetben. *(Jelzésre:)* Most jelezte kollégám, hogy Kovács Melinda még nem érkezett meg, de úton van. Róla tehát most nem szavazunk.

Schilling Magdolna azonban itt van velünk, tehát szavazni fogunk most arról, hogy a bizottság szót kíván-e adni... *(A szót kérő Nacsza Lőrinchez:)* Milyen ügyben kér szót? *(Nacsza Lőrinc: Amit elnök úr fölvetett.)* Ez egy ügyrendi javaslat, erről vita nélkül döntünk, tehát tovább folytatom.

Tehát ki az, aki támogatja, hogy Schilling Magdolna, a Gondoskodás Gyermekeinkért Alapítvány kuratóriumi elnöke 5 percben hozzászólhasson a

napirendi pontunkhoz, és a vita végén reagálhasson a vitában elhangzottakra? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék ezt! *(Szavazás.)* 6 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 3 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás. Megállapítom, hogy 6 igen, 3 nem és 2 tartózkodás mellett a bizottság szót adott Schilling Magdolnának. Köszönöm szépen a bizottságnak.

Nyilvánvaló módon, amennyiben Kovács Melinda, az ÉFOÉSZ ügyvezető igazgatója megérkezik... *(Közbeszólások: 4 nem szavazat volt! - Az elnök a bizottság munkatársával áttekinti a jelenléti ívet.)* Mivel Selmeczi Gabriella képviselő asszony már az ülés megnyitása után érkezett meg, és most derült ki, hogy a helyettesítés is érvényes és beérkezett az ezzel kapcsolatos dokumentum is, ezért az szabályszerű, így sajnos változott a szavazás végeredménye: ezek alapján 6 igen, 4 nem és 2 tartózkodás mellett a bizottság mégsem adott szót Schilling Magdolnának, amit én végtelenül fájjalok.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Elsőként megadom a szót az államtitkár úrnak. Államtitkár úr, öné a szó.

Fülöp Attila tájékoztatója

FÜLÖP ATTILA államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr, és tisztelettel köszöntöm a bizottságot. Köszönöm a lehetőséget, hogy számot tudunk adni arról, a bizottság előtt is elmondhatjuk azt, hogy a támogatott lakhatás mint új forma - nyugodtan fogalmazhatunk így - a fogyatékosellátásban, szociális ellátásban, ennek a kialakítása, fejlesztése hol tart.

Engedje meg a bizottság, nem szeretném túl hosszúra nyújtani az időt, de szerintem fontos az, hogy egyáltalán miért kerül ez szóba, a támogatott lakhatás tulajdonképpen mi célt szolgál a szociális intézményi ellátásban. Szerintem ez az az intézményi formák helyett belépő közösségi alapú szolgáltatás, amiről az elmúlt tíz évben a fenntartókkal is rengeteget beszéltünk, rengeteget próbáltuk alakítani, hogy ez valóban olyan legyen, ami valami teljesen más, mint ami előtte korábban a nagy létszámú intézményekben zajlott. Amit fontosnak tartok kiemelni, az az, hogy olyan fogyatékosággal élő honfitársainkról beszéltünk, akik egy intézményi ellátást választottak korábban, akkor ennek volt egy megörökölt infrastruktúrája és szolgáltatása; ezek alapvetően nagy létszámú, több száz férőhelyes intézmények voltak, és ezekben az intézményekben volt lehetőség bármilyen szolgáltatást nyújtani. Nyilván ezeknek az intézményeknek megvan az a hátránya, hogy itt alapvetően nem lehet egyéni szükségleteket felmérni, nem lehet fejlesztést végezni, itt nem lehet saját, önálló döntést és önálló életre felkészítést folytatni, hanem itt ennél nehezebb helyzetekkel szembesülhet mind az ellátó, mind pedig az ellátott.

Ami a fordulatot jelentette ebből a szempontból: 2011-ben született meg a kormányzat részéről az a döntés, hogy azokat a nagy létszámú intézményeket, amelyek ilyen ellátásra szolgáltak, ki kell váltani - ezért kiváltási stratégiának hívjuk -, ki kell hozni a nagyintézményi férőhelyeket, és helyette csináljunk olyanokat, amelyek a közösségbe való integrációt szolgálják. Ennek az eszköze az, amit 2013-ban fogadott el a kormány, illetve a szociális törvénybe ültetve a parlament, ami a támogatott lakhatás fogalmat jelenti.

Sokszor szembesülünk azzal, amikor akárhol járunk az országban, és mondjuk, hogy mire jó a támogatott lakhatás, sokszor a definíció már problémát okoz, hogy ez vajon mit jelent. A legfontosabb az, hogy ez egy olyan kis létszámú, 6-12 férőhelyes, 6-12 főnek lakhatást nyújtó, alapvetően családias lakás, aminek a lényege az, hogy ott valakinek a lakása, a lakhatása történjen meg. A munkába járása ne ott történjen meg, a közösségi kapcsolódása ne ott történjen meg; ezekhez más, úgynevezett alapszolgáltatási elemek tudnak csatlakozni, és ezek együttesen tudnak komplex

szolgáltatást nyújtani. Szóval, azt gondolom, a legfontosabb ebben a szolgáltatásban, hogy itt valóban a tömegintézmény helyett létrehoztunk valamit, ami eleget tesz annak, ami már nem medikális szempontú, hanem közösségi integrációs szempontú, az emberi jogokat figyelembe véve, az önálló döntéshozatalt és önálló életvitelt megtestesítő helyet tudtunk ezzel létrehozni.

Miután 2013-ban elfogadásra került a támogatott lakhatás létrehozása, onnantól kezdve a következő feladatunk az volt, hogy ehhez nyilvánvalóan forrást is párosítsunk, és megfelelő stratégiák mentén ösztönözzük az ellátórendszert arra, hogy a támogatott lakhatás ne csak jogszabályban létező forma legyen, hanem valóban elérhető szolgáltatás is legyen. Az első ilyen folyamatok - mondhatjuk úgy, hogy az első fecske, amivel ebben megpróbálkoztunk - 2016-ban fejeződtek be, akkor 6 milliárd forint értékben mintegy hat intézménynek a kiváltása történt meg az állami szolgáltató rendszerben. Ennek a jó tapasztalatnak az alapján vagy erre a jó tapasztalatra alapozva kezdtük meg a második periódust, amikor 2017-től mintegy közel 25 milliárd forintot költött arra a Széchenyi-program keretében a kormányzat, hogy továbbvigyük ezt a támogatott lakhatást, és lebontsuk a nagy létszámú intézményeket. Azt is szeretném hangsúlyozni, hogy nemcsak a nagy létszámú intézmények helyett jöttek létre támogatott lakhatások az elmúlt időszakban, hanem olyanok is kialakításra kerültek, amelyek teljesen újak, amelyek nem azon a jogalapon születtek, hogy valaki egy nagyintézményi férőhely helyett ott legyen a következő időszakban ellátva, hanem nem intézményből jövet is igénybe tudjon venni egy ilyen lehetőséget. Nos, amit a második lépcsőnek mondtam, ez a közel 25 milliárd forint ismét 2 ezer férőhely kiváltását jelentette.

A harmadik, amit fontosnak tartok megemlíteni, az az, hogy a Széchenyi-programon kívül magyar költségvetési pénzből is támogatásra kerültek projektek. Kettőt említenék meg, ami a közép-magyarországi régióban történt.

Az egyik a Máltai Szeretetszolgálat, amely átvett intézményt, a Gondviselés Házat, mintegy 6 milliárd forintból történt fejlesztés szintén támogatott lakhatások építésére, illetve egy civil fenntartó, az IRMÁK volt az, aki azt a célt bevállalta, hogy szintén csatlakozik a támogatott lakhatások építéséhez 82 férőhellyel. Ezenkívül ugyanilyen fontos, hogy nyilván nemcsak tégláról szólhat a támogatott lakhatás, tehát nem arról szól, hogy fel kell építenünk családi lakóházakat, hanem arról is szól, hogy ez csak akkor működik, ha van mellette megfelelő alapszolgáltatás. Alapszolgáltatások a nagy intézményekhez nem voltak. Ezt sokszor a nulláról kellett kiépíteni, ezért biztosítottunk egy olyan pályázati lehetőséget is, amelyben kizárólag az alapszolgáltatásokra lehetett jelentkezni mintegy 60 milliárd forint értékben.

Itt elértünk ahhoz, ahol most tartunk és most két fejlesztésről szeretnék beszámolni, mert ezt fontosnak tartom. Az egyik, ami tavaly év végén megjelent, és ami kifejezetten a nem állami szereplőknek nyújtott lehetőséget, hogy új támogatott lakhatásokat hozzanak létre. Ez a pályázat lezárult, a szerződéskötések megtörténtek. Ez azt jelenti, hogy most 35 olyan pályázó van, aki az ország különböző helyszínein, 35 helyszínen épít ilyen támogatott lakhatást. A 35 pályázó egyike sem állami, 25 civil szervezet, 9 egyház és 1 önkormányzat van ebben. Csak azt szeretném jelezni tehát, hogy ez is azt mutatja, hogy ez egy olyan formája a szociális ellátásoknak, amely nemcsak az állami szereplő, hanem a nem állami szereplők tekintetében is, mondjuk azt, hogy közmegegyezésen alapulóan, egy jó, sikeres formája lehet a fogyatékkal élők ellátásának. Erre egyébként 16 milliárd forintot különítettünk el és ezek a fejlesztések év végén be fognak fejeződni.

Az elnök úr megkeresésében volt egy kérdés vagy felvetés azzal kapcsolatban, hogy a szociális törvény tavalyi módosításában volt egy olyan bekezdés, ami arról szólt, hogy az 50 fő feletti intézmények tekintetében az állam vállalja azt a garanciát, hogy

csökkenti a nagy intézményi férőhelyeket azokkal az újonnan létrejövő férőhelyekkel, amelyek ebben a programban létrejönnek. Arról tudok beszámolni és számot adni a bizottságnak, hogy ezt megtettük, mind a 35 pályázó tekintetében van egy különmegállapodás az állami fenntartóval, hogy amennyiben ők sikeresen végrehajtják ezt a fejlesztést, az állami fenntartó csökkenteni fogja a nagy intézményi férőhelyeket, hogy ezzel is ne csak támogatott lakhatást hozzunk létre, de tovább bontsuk le a nagy intézményi struktúrát.

Szeretnék még egy kiegészítő lehetőséget megemlíteni, amit a magam részéről nagyon fontosnak tartok egész egyszerűen azért, mert ilyen még nem volt a fogyatékosügyi ellátásban. Egy kísérletet tettünk, van erre nemzetközi példa, de azt nem tudjuk mondani, hogy általános. Idén egy év kísérletben 4 helyen megvalósul az úgynevezett személyi asszisztenciaszolgálat. A személyi asszisztencia a személyi segítségnyújtás, amely arról szól, hogy egy fogyatékossgal élő honfitársunknak, pont az intézménybe kerülése előtt, próbáljuk azt a segítséget megadni, hogy az alapszolgáltatáson túl saját maga választhassa ki azokat a segítőköt, akik otthon a mindennapi életben, a hétköznapi tevékenységekben segítenek neki. Ezt a segítséget meg tudjuk adni a támogató szolgálatokon keresztül. Ez nyilván nagyban tudja segíteni az ő önrendelkezését és a saját döntéseit. Nyilvánvaló, hogy mindaz, amiről ilyenkor beszélünk, hogy személyi asszisztencia vagy támogatott lakhatás, vagy ápoló-gondozó otthon, vagy mi az, amit igénybe lehet venni, az teljes mértékben személyfüggő és egyedi vizsgálat függvénye. Mindig a szükségletvizsgálat határozza meg, hogy kinek milyen szolgáltatásra lenne legoptimálisabb bekerülni és azt gondolom, hogy minden esetben, amikor fogyatékossgal élők intézményi ellátásáról van szó, akkor ezt fontos hangsúlyozni.

Most, ha az egészet össze szeretném foglalni, azt tudom mondani, hogy 2011-ben született meg az a döntés, hogy a nagy intézmények helyett legyenek kis lakáscélú otthonok, amit támogatott lakhatásnak hívunk, ezeknek a jogszabályi átültetése 2013-ban megtörtént, azóta eltelt tíz év. Ez alatt a tíz év alatt, ha az alapszolgáltatásokat, az infrastruktúrát összeadom, akkor közel 113 milliárd forint elköltésével ma ott tartunk, hogy országosan több mint négyezer férőhely van ilyen támogatott lakhatásban. Tehát 2013-ban nem volt egyetlen férőhely sem, '13-ban lett létrehozva és ma már több mint négyezer férőhely van támogatott lakhatásban. A támogatott lakhatás természetesen 3 célcsoportot szolgál: a fogyatékossgal élöket, a szenvedélybetegeket és a pszichiátriai betegeket, de a négyezer férőhely túlnyomó többsége, háromezer férőhely a fogyatékossgal élők életét szolgálja. A célunk továbbra is ugyanaz, amit a kiváltási stratégiában meghatározott magának Magyarország, nevezetesen, hogy 2036-ig szeretnénk lebontani az összes nagy intézményi férőhelyet és helyette ezt a szolgáltatást előtérbe helyezni.

Még egy fontos dolgot szeretnék kiemelni. Amint említettem, sok férőhely nemcsak a nagy intézmény lebontásáról szól, hanem új szolgáltatás elindításáról is, a férőhelyek közel 40 százaléka ilyen, tehát olyan férőhely, amelyet új szolgáltatásként indítottunk el, és ha ma a törvény alapján valaki ápoló-gondozó intézményt szeretne létrehozni, azt kizárólag támogatott lakhatás formájában tudja megtenni. Tehát nagy intézmény építésére nincs lehetőség törvényi szinten sem.

Azt gondolom, hogy azok a jó gyakorlatok és azok a személyes visszacsatolások, amelyek érkeznek a támogatott lakhatásból valamennyi fenntartó részéről, azok azt támasztják alá, hogy jó és helyes döntés volt, hogy ezt a formát a szociális törvényben bevezettük. Köszönöm szépen.

Hozzászólások, kérdések

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Mielőtt megadnám a szót képviselőtársaimnak, muszáj, hogy két dolgot megjegyezzek. Elsősorban és elnöki jogkörömnél fogva azért hívtam össze a bizottságot, hogy beszéljünk a támogatott lakhatásról, mert egyértelmű a felmerült sajtóhírek alapján, hogy itt ellentmondás van a kormány álláspontja és a Kúria döntése között is. Úgy gondolom, ezt nagyon fontos tisztázni, hiszen a kedélyeket borzoló kúriai döntés a támogatott lakhatás ügyében - mindamelllett, hogy eleve furcsa az, hogy a kormányzat peres úton próbálja az igazát bizonyítani megalázott fogyatékkal élő emberek családjával szemben - mégiscsak kimondta, hogy a családoknak és minden fogyatékos embernek a támogatott lakhatás jár, azonban Budapesten, de valójában nemcsak Budapesten, a fővárosban, hanem az egész országban nincs egy darab férőhely sem, és a Kúria szerint ennek a létrehozását polgári peres úton nem lehet kikényszeríteni az állami szervekkel szemben. Tehát úgy gondolom, hogy a bizottságnak kötelessége vizsgálni akár a mondat mögött rejlő tartalmat és megállapítást. Úgy gondolom, akkor járunk el helyesen, ha mégiscsak meghallgatjuk a másik felet, mivel azonban a bizottság úgy döntött, hogy nem kíván szót adni a jelenlévő szülők egyikének, aki önmaga is ennek a kérdésnek szakavatott értője, ezért egy újabb javaslatot teszek, mégpedig a TASZ, ügyvel foglalkozó szakértőjének a meghallgatására.

A bizottságot kérem most, szavazzunk arról, hogy dr. Boros Ilona, a TASZ szakértője kaphasson szót a napirendi pont keretében ötperces időkeretben és a vita lezárása előtt reagálhasson a vitában elhangzottakra. Kérem, hogy aki egyetért ezzel, az kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Négy igen szavazat Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazat. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás. - Dr. Mészáros Lajos: Ügyrendi javaslatom van!)* Előbb megállapítom, hogy a bizottság nem ad szót dr. Boros Ilonának. Parancsoljon, alelnök úr! Dr. Mészáros Lajos, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Azt szeretném kérni, tisztelt elnök úr, hogy a vendégek részéről a véleménynyilvánítást és az érzelmi megnyilvánulásokat legyen szíves korlátozni vagy visszafogni. Úgy tudom, hogy ez nem megengedhető. Köszönöm.

ELNÖK: Mire gondol, alelnök úr?

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Ami a hátam mögött hangzott el. *(A hallgatóság sorában ülő Gy. Németh Erzsébet: Rám gondol? - Dr. Selmeczi Gabriella: Szia, Zsóka! - Derűltség.)*

ELNÖK: Én nem hallottam ilyet, alelnök úr. *(Közbeszólások.)* Jó, megadom a szót képviselőtársaimnak. Ki az, aki hozzá kíván szólni? *(Jelzésre:)* Nacsa Lőrinc képviselő úr, öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönjük szépen a beszámolót. Nagyon fontos téma van a bizottság napirendjén. Az elmúlt években több alkalommal beszéltünk már erről a kérdésről miniszteri meghallgatásokon, illetve fogyatékoságügyi jelentések kapcsán is szóba került ez, valamint Tapolczai Gergely képviselőtársam mint az albizottságunk elnöke által az előző ciklusban is több alkalommal szót ejtettünk, egyébként a plenáris ülésen is, a szociális törvény módosítása kapcsán, és így tovább.

Fontos, hogy sokszor és sokat beszéljünk ezekről a kérdésekről, pontosan azért, hogy ellensúlyozzuk azt a szörnyűséges negyven-ötven évet, ami 1990 előtt a fogyatékosügyben történt, amikor a kommunisták ezt a kérdést elhallgatták, amikor szándékosan a társadalom elől ezt a problémát eldugták, és nem megoldandó kérdésként és kihívásként kezelték, hanem a települések szélére több száz férőhelyes, óriási intézményekben gyakorlatilag eldugták a honfitársainkat; szerintem mindannyian jártunk ilyen intézményben. Úgy gondolom, rossz az a megközelítés, amelyet '90 előtt az akkori hatalom, szocialisták, kommunisták használtak, hogy a fogyatékossgal élő embereket el kell különíteni, és azt gondolták, hogy ők nem vehetnek részt a társadalom mindennapi életében. Ez nyilvánvalóan azért is rossz, mert ez a jelenség gátolta a fogyatékossgügyről való értelmes párbeszédet és a konstruktív, előrevivő vitákat, azokat a döntéseket, amelyeket szerintem az elmúlt 13 évben sikerült meghozni.

Szerintem államtitkár úrtól sem, de itt kormánypárti oldalról sem fogják azt hallani, hogy készen vagyunk, és mindent megtettünk, amit kell, hanem azt mondjuk, hogy az az út, amelyen elindultunk, helyesnek bizonyult, és fontos az, hogy továbbmenjünk ezen az úton, és ne álljunk itt meg. Mert nem érezzük elvégzettnek a feladatot, hanem úgy érezzük, hogy egy olyan ösvényen, olyan úton vagyunk, amelyen tovább kell haladni. Azt gondolom, a bizottságnak mint képviselői munkaszervezetnek is feladata az, hogy ebben ilyen szempontból támogassa is a kormányt, illetve a helyes kérdéseket feltegye. Így azt gondolom, ez a napirendi pont is rámutat arra, hogy fontos a kormányzatnak is, a kormánypártoknak is ez a kérdés, fontos, hogy az eddig meghozott döntésekben meg tudjuk erősíteni a kormányzatot, és további döntéseket hozunk, amennyiben arra szükség van. Hiszen a támogatott lakhatás kérdésében, a kiváltási folyamat kérdésében is most már felhalmozódott annyi tapasztalat az elmúlt években, a szolgáltatóktól kezdve állami fenntartón át, azoknál a szervezeteknél, szolgáltatóknál felhalmozódott az a tapasztalat, ami alapján teljesen világos az irány, hogy merre kell továbbindulni.

Szeretném megköszönni az államtitkárság és a különböző fenntartók és intézetek munkáját is, hiszen azt gondolom, nehéz évek vannak mögöttünk, de fontos, hogy ebben egységesen és őszinte párbeszédben, a társadalom előtt zajoljon ez a folyamat, és így tudjunk továbbmenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Én kérdezni szeretnék először, mert néhány adatot nem jól értettem vagy nem hangzott el államtitkár úrtól.

A Máltai szeretetotthon, a 6 milliárd forintos Gondviselés Háza hány fő? Illetőleg a másik, szintén ebbe a kategóriába tartozó 82 fős intézmény mennyi támogatást kapott? És ez a 16 milliárd, ami 2022 végén volt, ez a 35 pályázó, végül is mennyi férőhelyet jelentett? Mert ugye, erről volt szó, hogy ez országszerte több helyen van, és ez azért bemutatná az egésznek a nagyságrendjét, és ez számomra fontos lenne. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Tapolczai Gergely képviselő úr, öné a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is köszönöm

szépen államtitkár úrnak a beszámolóját. Abban mindannyian egyetértünk, hogy a hazai fogyatékosügy történetében ez a kitagolási folyamat az egyik, ha nem a legnagyobb projekt vagy feladat. Ezt az ENSZ-egyezmény is előírta számunkra, és állami feladat véghez vinni ezt az egész folyamatot.

Engedjenek meg egy személyes megjegyzést. Egy már nem élő családtagom révén is személyesen érintett vagyok, pontosan tudom, hogy milyen áldozatokkal jár egy súlyosabb fogyatékossgal élő személy ápolása és gondozása vagy akár intézményi elhelyezése. Azt is pontosan látom, hogy nagyon sokszínű - ha szabad így fogalmazni - a fogyatékossgal élők társadalma vagy csoportja. Az állam kötelessége, hogy minél több, önálló életvitelre alkalmas vagy támogatott lakhatásra alkalmas személyt helyezzen olyan élethelyzetbe, hogy az emberi méltóságukat meg tudják őrizni, és megkapják az emberi élethez való jogot.

Ahány fogyatékos személy, annyiféle szükséglet, annyiféle igény van. Ezzel kapcsolatban azt gondolom, nagyon fontos a támogatott lakhatás kapcsán ezeknek a személyeknek a képzése és felkészítése. Ehhez kapcsolódik a kérdésem, hogy milyen projektek vannak, voltak vagy milyeneket terveznek ezzel kapcsolatban, mert nemcsak az alapszolgáltatások, a szociális alapszolgáltatások fontosak, természetesen azok is, de maguknak a személyeknek a felkészítése is a támogatott lakhatásban való részvételre. Erről szeretnék tehát információt kapni.

A másik kérdésem pedig az, hogy 2036-ig hány fő kitagolását tervezik még. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Varga Ferenc képviselő úr, öné a szó.

VARGA FERENC (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én is kérdésekkel szeretnék fordulni államtitkár úr felé. Az egyik az lenne, hogy az igaz-e, hogy a kialakított támogatott lakhatási struktúra jelenleg drágább a korábbi nagyintézményi formánál, és ha igen, akkor ennek államtitkár úr szerint mi lehet az oka.

Az itt dolgozó személyzettel kapcsolatban szeretnék érdeklődni. Államtitkár úr szerint megfelelő-e a személyzet felkészültsége? Kell-e szélesebb körben képezni őket?

Illetve, ha jól értettem az elnök úr által elmondott esetet is, ha minden igaz, nincsenek már megfelelő férőhelyek az új fogyatékossgal élők befogadására. Látjuk azt, hogy 2036-ig önök szeretnék a nagy intézményeket úgymond szétszedni, kitagolni kisebb intézményekbe. Tudják-e azt, hogy mondjuk, a következő öt évben előreláthatóan hány férőhellyel fog bővülni a jelenlegi befogadóképesség? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Több jelentkezőt nem látok. Jelzem a tisztelt bizottságnak, hogy én is hozzá kívánok szólni, ezért a hozzászólásom időtartamára átadom az ülés vezetését dr. Mészáros Lajos alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, én pedig megadom a szót.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Alelnök Úr! Hát, sok mindent hallottunk. Nyilván mélységesen elkésérít és felháborít az a helyzet, hogy miközben önök - hogy is fogalmazott Nacsa képviselő úr?

- értelmes párbeszédéről beszélnek, aközben önök úgy gondolják a párbeszédet, hogy nem adnak szót azoknak, akiknek valójában szót kellene adni ebben az ügyben. Hiszen a valóságban nem egy kormányzati sikerpropagandáról kellene beszéljünk, hanem arról az életről, amelyet a jelenlegi kormány biztosítani akar látható módon a súlyos és nagyon nehéz helyzetben élők számára, azoknak a fogyatékkal élőknek a számára, akik bizony-bizony akár a végső elkeseredésükben odáig is elmennek, hogy pereskednek a kormánnyal szemben.

Tisztázzunk valamit! A kitagolás nem egyenlő a támogatott lakhatással, hiszen az, hogy létrehoznak kisebb intézményeket, akár 8-10 fős intézményeket és utána a kormány mossa a kezeit, azt mondja, hogy minden rendben van, miközben ezek az intézmények ugyanúgy kinn vannak valahol a város vagy a település szélén eldugva egy ingerszegény környezetben, ahol nem kapják meg a méltó emberi élethez való jogot az ott élők, ez nem tekinthető támogatott lakhatásnak. Olyannyira nem, hogy ezzel valójában államtitkár úr önmaga is tisztában van, hiszen azt ne feledjük el, hogy 2019-ben már ön vizsgálta a kormány kiváltási stratégiáját. Ön akkor azt ígérte, ha minden igaz, hogy két éven belül mindezt újra napirendre tűzik és felülvizsgálják, de ebből azóta sem lett semmi. Közben egy évre rá, tudjuk nagyon jól, kijött egy ENSZ-jelentés, amelyben Magyarország Kormányának kiváltási gyakorlatát súlyosan és rendszer szinten sértőnek állapította meg, majd rá egy évre később az ENSZ egy kiváltási stratégiát hozott nyilvánosságra, amelyben már benne voltak a magyarországi tapasztalatok is és azok továbbra sem voltak kedvezőek az ország megítélését tekintve.

Azért ne felejtjük el valójában azt a tényt, amelyről az előbb is beszéltem, és ez nem más, mint a Kúria döntése. Elsősorban is szörnyű az, hogy a Belügyminisztérium úgy érzi, miközben milliárdokat, százmilliárdokat szór el a haveroknak baksisként, a közben néhány tíz millió forintért képes pereskedni hat családdal csak azért, hogy a kormány igazsága, vélt igazsága, propagandája érvényesüljön, a Kúria pedig erre hoz egy olyan határozatot, hogy valójában igaza van a családoknak, valójában nincs is támogatott lakhatás Magyarországon, nem biztosítja a kormány az általa ígért kiváltságokat vagy lehetőségeket, azonban nem perelheti ezért senki egy adott pillanatban a magyar kormányt vagy az államot.

Tehát amiről most itt beszélünk kellene, pontosan arról nem beszélünk. Amit itt most hallottunk, az nem más, mint kormánypropaganda. Nagyon jól hangzik, de valójában ez az egész egy bicebóca dolog, amíg meg nem hallgatjuk az érintett családok képviselőit. Ez egy bicebóca, hazug dolog, amíg nem szembesülünk azzal, hogy mi is a valóság. Persze nagyon jó azt elmondani, kormánypárti képviselő hölgyek és urak, hogy támogatják a kormányt mindenben, csak ott a baj, hogy nem a kormányt kell ebben az esetben támogatni, és teljesen mindegy milyen színű ez a kormány vagy milyen ideológia van mögötte, hanem az adott családokat kellene támogatni. Sajnos az adott családok képviselői most itt ülnek elképedve és gondolkodnak azon, hogy valóban ennyire másodrendű állampolgárai ők ugyanannak a hazának, amelynek önök a vezetői, ők pedig a kárvallottjai, hogy annyit nem érdemelnek meg, hogy szót kapjanak és elmondhassák a saját élettapasztalatukat ezzel kapcsolatosan. Úgy gondolom, hogy szégyen az, ami most a bizottság előtt megint történik. Nyilván nem az államtitkár úr tehet erről, de mégiscsak felhívnam a figyelmet arra, hogy a kormány felelősége ezeknek a családoknak a sorsa. Lehet itt beszélni mindenről, nyilvánvaló módon el lehet ítélni az ENSZ-egyezményt, el lehet ítélni esetlegesen azokat az önök szerint túlzó kijelentéseket vagy azokat, akik ezeket a kijelentéseket teszik ebben az ügyben, de valójában ők élik meg ezt az életet, nem pedig önök. Ehhez képest bármilyen statisztikát próbálnak itt felmutatni, annak köze nincs a valósághoz egészen addig, amíg meg nem hallgatjuk az érintett családokat ezzel kapcsolatosan. Csak ezt önök nem akarják, nem szeretik, nem engedik és ez a dráma. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaadom az ülésvezetést elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, továbbiakban: ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Többen is jelentkeztek szólásra. Sztojka Attila képviselő úr, öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm államtitkár úr a részletes beszámolót.

Igazából bennem elnök úr irányába merült fel egy kérdés, ugyanis a hozzászólásában mintha megkérdőjelezné a támogatott lakhatás létjogosultságát. Ehhez képest én azt látom a beszámoló és az elmúlt időszak munkája alapján, hogy a kormányzat eltökélt a támogatott lakhatás kérdéskörének rendezése iránt. Sőt, az is elhangzott, hogy 2036-ig ezt a munkát folytatni fogja. Úgyhogy egyáltalán nem is lehet érteni azt, amit az elnök úr ebből a szempontból felsorol és olyanfajta szavakat dobál, amelyek ebben a vitában, azt gondolom, nem biztos, hogy helyénvalók és szükségesek. Azt gondolom, hogy először az elnök úrnak tisztáznia kellene a saját álláspontját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, azt látom, hogy nem érti, mit mondtam, de nyilvánvaló módon az itt ülő érintett családok képviselői értik. Ebben ez a dráma. Talán ön is értené, ha meghallgatnák ezeket a családokat, vagy azoknak a szervezeteknek a képviselőit, akik szót szerettek volna kérni a mai beszélgetésünkön, de önök miatt nem kaphattak szót. Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Inkább egy tisztázó megjegyzésem lenne. Elnök úr arról beszélt, hogy 2019-ben volt egy államtitkár úr által is jegyzett anyag erről a kérdésről. Egy évre rá volt egy ENSZ-jelentés, amely erre az anyagra alapozva felsorolta, hogy milyen hiányosságok és milyen hibák vannak ebben. Rá egy évre kijött egy újabb jelentés. De ott két évet vállaltak államtitkár úrék, hogy amit leírtak, azt megcsinálják. Tehát közbejött ez az ENSZ-jelentés, és amikor jött ez az újabb, szintén az államtitkár úr által jegyzett anyag, abban nem volt változás. Államtitkár úr most is azt mondta, hogy 2013. óta nem volt jogszabályi változás. *(Zaj a kormánypárti képviselők részéről. - Nacsa Lőrinc: De nem ezt mondta!)* '13-ban volt jogszabályváltozás, azóta 113 milliárd forintból 4000 ilyen férőhely alakult. *(Nacsa Lőrinc: Igen, pontosan. Ez a változás!)* A jogszabályváltozás és a teljesítmény az két különböző dolog.

Arra vagyok kíváncsi, ezt így tudom megfogalmazni, hogy volt-e valamilyen konklúziója az ENSZ-jelentés tanulságainak és az milyen hatással volt erre a folyamatra. Tehát gyorsította, bonyolította, drágította? Erre lennék kíváncsi.

Az államtitkár úr a személyi asszisztenciaszolgálatot is említette. Tehát én erre szeretnék választ kapni... *(Sztojka Attila: Épp ezt kértük!)* De ez ugyanaz a kérdés, csak kicsit másként megfogalmazva. *(Sztojka Attila: Nem ez volt!)* Én úgy értettem...

ELNÖK: Képviselő úr, ez nem az a műfaj, amikor egyszerre beszélünk!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Én úgy értettem, hogy ez volt a kérdés lényege, ezért fogalmaztam át, és ezért szeretnék erre választ kapni.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki az, aki szólni szeretne. *(Jelzésre:)* Dr. Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Az államtitkár úrnak szeretnék egy kérdést feltenni. Ha jól értettem, ezeket a támogatásokat európai uniós pénzekből, forrásokból finanszírozzuk, kivéve - feltételezem - a közép-magyarországi régiót, mert azt az állami költségvetésből finanszíroztuk, amelyhez nyilván meg kellett szavazni egy költségvetési törvényt vagy valamilyen ágazati törvényt. Szeretném szóvá tenni vagy költői kérdésként feltenni, hogy például Kovács Zoltánnak és frakciótársainak lett volna módja... *(Közbeszólások: Komáromi!)* Bocsánat! Varga Zoltánnak és Komáromi Zoltánnak akkor volt lehetőségük arra, hogy ilyen formában is támogassák ezt a folyamatot, hogy például a közép-magyarországi régió állami finanszírozásánál igen gombot nyomjanak. De a kérdésem az, hogy jól tudom-e, hogy ehhez a programhoz szükség volt állami forrásra, tehát adófizetők pénzére is. Mi, a Fidesz-KDNP-frakciók minden esetben megszavaztuk, amit a kormány betervezett, de nincs olyan emlékem, hogy az ellenzék támogatta ezeket a forrásokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő asszony, köszönöm. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Dr. Tapolczai Gergely jelentkezik.)* Tapolczai Gergely képviselő úr, öné a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Felszólalását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az elnök úr gondolataira szeretnék reagálni. Csak a jegyzőkönyv kedvéért jelzem, hogy én támogattam, hogy megadjuk a szót az érintett meghívott vendégeknek.

Ugyanakkor el tudom fogadni azt, hogy a bizottsági forma egy kötöttebb fórum, és csak érdekességképpen említem, hogy 2009-ben, amikor a magyar jelnyelvről szóló törvény vitája volt, akkor mint a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének igazgatója vettem részt a társadalmi egyeztetéseken, fórumokon. Az akkori, már nem emlékszem pontosan a bizottság pontos nevére, de az akkori szociális vagy népjóléti bizottság ülésén részt vettem mint civil szervezeti képviselő, és ott külön figyelmeztettek, hogy ne kérjek szót, mert ott nincs helye a véleménynyilvánításnak. Ebből kiindulva tehát több évtizedes gyakorlat az, ami nem biztos, hogy jó, de el lehet fogadni, hogy ez a gyakorlat, hogy a bizottsági forma egy kötöttebb forma, és a véleménynyilvánításnak vagy információcserének megvannak az egyéb más fórumai is, érdekvédelmi szervezeteken keresztül, akár közvetlenül az államtitkárság felé, vagy a Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsa, illetve az Országos Fogyatékoságügyi Tanács és egyéb más fórumok is, amelyeken keresztül el lehet juttatni a véleményeket az illetékes minisztériumok vagy államtitkárságok felé. Ezt szerettem volna csak jelezni, hogy nem biztos, hogy morálisan helyes, hogy nem adtunk szót, de el lehet fogadni, hogy ez az évtizedes gyakorlat, hogy a bizottsági forma ennél kötöttebb. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tájékoztatom, hogy a házszabály lehetőséget ad arra, hogy meghívott vendégeink szót kapjanak. A felelősség morálisan, etikailag és politikailag az önöké, hogy ezt nem adták meg.

Kérdezem, kíván-e még valaki szólni. *(Jelzésre:)* Dr. Komáromi Zoltán alelnök úr, 2 perc 15 másodperce van.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Selmeczi képviselő asszonyra szeretnék reagálni, mert most már sokadszorra

találkozom azzal a dologgal, hogy igazságtalanul, igaztalanul minősítik döntéseimet, merthogy itt az én döntéseimről és cselekedeteimről is szó van. Én mindig vigyáztam arra, magánemberként is, orvosként is, politikusként is, hogy döntéseimben és cselekedeteimben a lehető legjobbat hozzam ki. Ha hibázom, akkor belátom, és megpróbálom korrigálni. De a Fidesz-KDNP törvényjavaslati technikája, amikor 152, egymással össze nem függő dolgot behoz egy salátatörvényben, majd amikor a végén az egészszel nem értünk egyet, és ellene szavazunk vagy tartózkodunk, akkor utána ezt úgy fölemlgetni, hogy mi egy bizonyos pozitív folyamat kerékkötői voltunk, ezt én igazságtalannak tartom.

A költségvetés egy speciális ilyen kérdés, ahol tulajdonképpen az úrkutatástól az alapellátásig minden benne van. De nagyon sokszor olyan törvényeket raknak salátába, amelynek egyes részei logikusak - egyébként ha részsavazás van róla, akkor általában ezeket támogatni is szoktam -, de amikor az egészet nézzük, akkor azért mindig kilóg a lóláb. És lehet, hogy én még kezdő politikus vagyok, de nekem ez egyfelől rosszulesik, másrészt igazságtalannak érzem. Elnézést, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. Nacsa képviselő úr, ön jelentkezett? Hozzá kíván szólni? *(Jelzésre:)* Tévedés volt. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Több hozzászólást nem látok.

Így megadom a szót államtitkár úrnak, amennyiben reagálni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

Fülöp Attila reflexiói

FÜLÖP ATTILA államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A feltett kérdésekre megpróbálok válaszolni.

Amit az elején Nacsa képviselő úr mondott, azt egyébként magam a legfontosabbnak tartanám. Aki fogyatékos területtel foglalkozik, akár fenntartóként, akár érintett, az pontosan tudja, hogy ez az, amit soha nem lehet elvégezni, maximum abba tudjuk hagyni egy megtett lépésnél. De én sem arról adtam számot, hogy itt van az út vége, hanem arról, hogy elindultunk egy úton. Ez volt a bizottság kérdése, hogy hogyan állunk a támogatott lakhatás ügyében. Szerintem a fenntartói visszajelzések, az ellátotti visszajelzések, a családok visszajelzései alapján jó úton haladunk. És azért, mert így van, ezért szeretnénk ezt folytatni, akkor is, ha ekörül számos megbeszélendő, javítandó dolog, vita van.

Azt is fontosnak tartanám, hogy mindaz, amiről itt számot adtam, az tíz év. Nyilván a bizottság kereteit valószínűleg meghaladja, hogy ezt teljes mértékben kiértékeljük, a tapasztalatokat ebből levonjuk. A támogatott lakhatás, mint ahogy bármilyen fogyatékosellátás, nem arról szól, hogy milyen épületet építünk fel. Amit ebben Tapolczai képviselő úr elmondott, szerintem az a legfontosabb, hogy itt mindig egyének és egyéni szükségletek vannak. Amikor egy nagy létszámú fogyatékosotthonból valaki, aki harminc éve abban szocializálódott, hogy ott él, vagy valaki tíz éve, valaki enyhe vagy súlyos fogyatékos, akkor az ég és föld lesz, és nem biztos, hogy valaki ugyanarra a támogatott lakhatásra ugyanolyan felkészültséggel alkalmas lesz, mint más; van, akinek több kell, van, akinek kevesebb. Ezek ennél szerintem sokkal súlyosabb és nehezebb kérdések, mint hogy egy igennel vagy nemmel lehessen erre válaszolni. Szerintem ezt mindenki tudja is, meg érzi is, aki ezzel foglalkozik.

Komáromi képviselő úr, alelnök úr részére a feltett kérdésre vonatkozóan: az a pályázat, ami most fut, abban közel 660 férőhely érintett, tehát ebből a 16 milliárdból 35 szervezet ennyire vállalt kötelezettséget. A másik oldalon pedig az állam azt mondta, hogy ha ez létrejön, akkor ennyi férőhellyel csökkenteni fogja... *(Dr. Komáromi Zoltán:*

Akkor ez mennyi? Hatszáz...?) 660. De ez nyilván akkor lesz végleges, ha eljutunk december 31-éig, és megvannak a működési engedélyek, és át van adva. Akkor be tudunk számolni a bizottságnak arról, hogy ebből mennyi valósult meg ténylegesen, de a tervek alapján ennyi.

A máltaiak Gondviselés Házával kapcsolatban 200 fő a teljes érintettség, ha az egész intézményrendszert nézzük.

Amit Tapolczai képviselő úr kérdezett, arra részben már kitértem. Valóban, a felkészítés a téglától, tehát az építkezéstől teljesen független szakmai folyamat, és szerintem az egésznek a kulcsa ez. Amikor bármiféle szakmai kérdésünk vagy vitánk van adott esetben nemzetközi szervezetekkel, akkor pont ez szokott lenni, mert azt látni meg tudni kell, hogy ez a nemzetközi vonatkozásban is egy olyan szolgáltatás meg olyan műfaj, ahol jelenleg mindenki a legjobb megoldást keresi, és ahhoz próbál alkalmazkodni. Épp ezért a felkészítésre elindítottunk egy külön programot, ami kifejezetten arról szól, hogy a lakókat, és nemcsak a lakókat, hanem a dolgozókat is készítsük fel erre, mert ez teljesen más munkát meg odafigyelést kíván, mint egy olyan intézményi lét, ahol más protokoll alapján meg egyszerűen más odafigyeléssel foglalkozik valaki, mint ott, ahol csak hat ember van adott esetben rábízva egy délutáni napon, de úgy, hogy a legfontosabb az, hogy a hat embernek az önállóságát és az önálló döntését segítse elő, és nem az, hogy helyette végezze el sokszor. A támogatott lakhatás erre épül. Ezért fontos és súlyos kérdés, hogy a súlyos fogyatékos ellátottak esetében hogyan lehet a legjobban megcsinálni ezt a támogatott lakhatást.

Varga képviselő úrnak volt egy kérdése, hogy igaz-e, hogy ez a struktúra drágább. Alapvetően azt tudom erre mondani, hogy természetesen igaz, hogy drágább. Egy nagy intézményben a minimumfeltételek kapcsán, mondjuk, ha csak a személyi feltételeket nézzük, akkor ott az nyilván olcsóbban megoldható, gondoljunk bármilyen helyettesítésre, vagy hogy hányan tudnak vigyázni; egy kisebb intézmény méretarányosan általában drágább szokott lenni. Tehát ha most nagy általánosságban nézem, akkor azt gondolom, abban semmi rendkívüli nincs, mert ez egy jobb színvonalú, magasabb színvonalú, a személyre jobban odafigyelő szolgáltatás, ezért drágább lesz. De ezzel tisztában voltunk, és azért is hoztuk meg ezt a döntést, mert ezzel segíteni tudunk a családoknak. De nyilván azt, hogy most drágább-e, intézményenként meg kell nézni, általánosságban ez egy kis lakhatási célú támogatott lakhatás, amelynek a személyi feltétele erősebb, súlyosabb, több ember kell oda, ezért nyilvánvalóan drágább is lesz valószínűleg.

A képzésről beszéltem. A képzés kulcskérdés, anélkül biztos, hogy kudarcra van ítélve ez a program és a képzés nemcsak a bent dolgozókra igaz. Azért, amikor 2013-ban elkezdődött ez, sok intézményben jártam és beszéltem emberekkel, rengetegen félték ettől az ellátástól, mert nem tudták, hogy mi ez. Ma már ez megfordult, és akik bent dolgoznak, azt látják, hogy egyébként az ő részükre is ez egy olyan szolgáltatás, amelyben szívesen dolgoznak, és amelyet szívesen nyújtanak. De szerintem a jövőben nyilván nemcsak a fejlesztésre, az építkezésre kell odafigyelni, hanem erre a részére is sok forrást és figyelmet kell fordítani.

Az elnök úr kérdésére, felvetésére válaszolva, azt szeretném rögzíteni, hogy felírtam magamnak két mondatot, ami elhangzott és szerintem pont erről szólt, hogy a fogyatékosügy akkor jó, ha meghagyjuk fogyatékosügynek. Azt mondta, hogy kormányzati sikerpropagandát emlegettem, a statisztikáknak közük nem volt a valósághoz. Kizárólag olyan statisztikai adatokat mondtam, amelyeket elnök úrnak bármikor leírnak, nyilvánosan elérhetőek. Ha az elnök úr azt mondja, hogy családok a vesztesei és nem segített rajtuk, én elmondtam, hogy 4000 férőhely keletkezett támogatott lakhatásban, ez 4000 ember, 4000 embernek a családja. Én is számos ellátottal és családdal találkoztam és beszéltem. Szerintem a fogyatékosügyben

akkor járunk el közösen sikerrel és az vezet sikerre, ha ebből a szempontból mértéktartással beszélünk. Bármilyen adatot is szívesen vállalok a bizottság felé írásban is, amelyeket elmondtam, mert ezek valós adatok. Ezeknek közük nincs a statisztikához, hanem ezt tettük az elmúlt tíz évben. Azért tettük ezt, mert azt gondolom, hogy a végén ennek a használói a családok lesznek. Nem akarom azt a szót mondani, hogy nyertesei, mert ez az ennél sokkal nehezebb élethelyzet, tehát maradjunk abban, hogy akik használják, a családok lesznek. A családok meg egyébként azok a dolgozók, akik jobb körülmények között dolgoznak, és azok, akik ezen a területen eddig fenntartóként, szolgáltatóként voltak és most azt látják, hogy van egy új szolgáltatás, amire van pluszforrás, mert ez a lehetőség eddig nem volt meg. Ezt a kormányzat nem magának csinálja, hanem pont azoknak, akik rászorulnak, mert igénybe kell venniük, mert úgy dönt a család, hogy igénybe szeretne venni egy ilyen szolgáltatást. Azt sem mondtam, hogy elértünk valahova és sikerpropagandáról van szó, hanem azt gondolom, hogy jó úton vagyunk és ezen tovább kell menni. Ez sokszor természetesen számos egyeztetést igényel.

Felmerült az is, hogy mikor vizsgáltuk felül vagy módosítottuk-e magát a kitagolásról szóló vállalásunkat. Ahogy említettem, minden évben és mindig beszélni kell róla, és meg kell nézni, miután egyedi esetek vannak, hogy mi a legjobb. 2013-ban elfogadtuk, '17-ben, meg '19-ben felülvizsgáltuk a stratégiát. A nagy érdekvédelmi szervezetekkel külön megállapodást kötöttünk erre, hogy hogyan a legjobb. Rengeteg alkalmat szenteltünk egymásnak, hogy szerintünk hogy lehet ezt az ellátottak érdekében továbbvinni, és az biztos, hogy ezt a továbbiakban is így fogjuk tenni, le fogunk ülni a szervezetekkel és végig fogjuk beszélni. Azon leszünk, hogy ezt a szolgáltatást lehetőség szerint minél több ember részére elérhetővé tudjuk tenni.

Komáromi alelnök úrnak volt még egy felvetése, hogy nem volt jogszabályváltozás. Én ilyet nem mondtam, számos jogszabályváltozás volt 2013 óta. Én azt mondtam, hogy 2013-ban jött létre ez a jogintézmény, a támogatott lakhatási forma. De pont azért, mert szerintem a szociális ellátásnak egy fontos része, hogy amit a terepen látunk, azt ültessük be a jogszabályba, ezért többször volt jogszabálymódosítás is az elmúlt időszakban.

Végül Selmeczi képviselő asszony kérdésére válaszolva: valóban az EU-s pályázatokon kívül magyar költségvetésből valósult meg alapvetően, ami közép-Magyarországon volt, például a máltai fejlesztés. Ezen kívül volt egy darab 700 milliós, amit említettem, egy civil szervezetnek, de ott volt magyar költségvetés. Most csak a beruházásról beszélünk, de ami szerintem legalább ilyen fontos, az pedig az, hogy ennek van egy működtetése és pont felmerült, hogy ez drágább-e, mint az intézmény. Ez a működtetés szintén a magyar költségvetés pénzből megy, ehhez semmiféle EU-s forrás nincs igénybe véve. Csak egy adatot szeretnék mutatni arra, hogy a kormányzat támogatja-e vagy nem támogatja ezt a területet, amit az elnök úr is felvetett többször. Tehát 2019-ben a támogatott lakhatások normatív támogatása egyentámogatás volt minden kategóriában a fogyatékos személyek részére, függetlenül attól, hogy enyhe vagy súlyos volt, mindenki kapott, kerekítve, 876 ezer forintot. Ez '19-ben volt. Ma, '23-ban ott tartunk, hogy az átlagos, tehát a legalacsonyabb támogatás is 1 900 000 forint évente, a legsúlyosabb pedig 2 800 000. Pont azért tettük meg ezt a különbségtételt is, mert látszik, hogy az ellátásban a súlyos ellátás drágább, ezért fejlesztettük a finanszírozást is. Ma majdnem háromszor akkora támogatás jár, ez a mindenkori magyar költségvetés része. Tehát nyilvánvalóan az azt megszavazó képviselők támogatják ennek a mértéknek a növelését is. Köszönöm szépen a bizottságnak, hogy meghallgattak és köszönöm szépen a feltett kérdéseket is.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úrnak a közreműködést és külön köszönöm meghívott vendégeink türelmét, és hogy is mondjam, a megértését azért, hogy nem tudtak bekapcsolódni a napirendi pont tárgyalásába. A napirendi pont tárgyalását ezzel lezárom. Köszönöm mindenkinek. Egy pár másodperc múlva folytatjuk a munkát. *(Fülöp Attila és dr. Andrászi-Tóth Veronika távoznak a bizottság üléséről. - Rövid szünet.)*

Az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény módosításáról szóló T/3956. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Most a rövid helycsere után a bizottság folytatja munkáját. A második napirendi pontunkat tárgyaljuk, az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény módosításáról szóló T/3956. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Köszöntöm a napirendi pont tárgyalásához megérkezett vendégeinket, az előterjesztők képviselőjében Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak adom meg majd a szót

Külön köszöntöm a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara részéről Kérészy-Richter Mártát és Kuczman Annát, a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete Budapesti Védőnői Szervezetének elnökét.

Mielőtt a napirendi pont tárgyalását megnyitnám, tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy Kuczman Anna, az MKKSZ budapesti védőnői szervezetének elnöke jelezte számomra, hogy ő is szívesen kifejtene álláspontját a vitában, ezért azt javaslom, hogy a bizottság ötperces időtartamban adjon szót számára és adjon lehetőséget arra, hogy a vita lezárását megelőzően reagáljon a vitában elhangzottakra. Ki az, aki a javaslatomat támogatja? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Öt igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Hat nem szavazat. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás. - 1 tartózkodás.)* Megállapítom, hogy a bizottság nem támogatta a meghívott vendégünk hozzászólási lehetőségét. Nyilván erről beszélhetnénk, hogy ez mennyiben etikus és mennyiben nem *(Nacsa Lőrinc jelentkezik.)*, úgy gondolom, hogy majd mindenki ezt önmagában eldönti. Ügyrendi? *(Nacsa Lőrinc: Ügyrendi javaslatom van!)* Képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Beszéljünk akkor, elnök úr! Ügyrendi javaslatot szeretnék tenni. Ez egy tárgysorozatba vételről szóló döntés, nem egy szakmai vita a védőnői hálózatról, ami fontos és lehet erre egyébként napirendet is a bizottság munkarendjében kialakítani, ülésezünk elég gyakran ahhoz, hogy ilyet ki tudjunk alakítani. Ez egy DK-s kezdeményezés tárgysorozatba vétele, ez nem egy szakmai vita, egy törvényjavaslat...

ELNÖK: Képviselő úr, elárulja, mit szeretne ügyrendben?

NACSA LŐRINC (KDNP): Ügyrendben azt szeretném javasolni, hogy a bizottsági ülést megelőző napon szeretnék kérni tájékoztatást, hogy milyen napirendhez kik a meghívottak a bizottság részéről, hiszen a bizottság tagjai és kormánypárti alelnökei is javasolhatják a bizottság vezetésének, hogy a bizottság kiket szeretne meghívni a napirendi pontokhoz. Szerintem helyes lenne, ha a meghívottaktól például álláspontot akár írásban is megkaphatnánk, mert hozzátenne a vitához, akár a fogyatékosügyi vitához, akár a védőnői vitához, akár a rákkutatáshoz, bármiről beszélünk, szociális ellátás, családjegy, bármi, ha kaphatunk erről egy féloldalas,

háromsoros, tízpontos, akármilyen összefoglalót, ami a meghívott vendégek, szakmai szervezetek álláspontja.

A bizottság a képviselők munkaszervezete alapvetően. Arra jött létre, hogy a parlamentben, az Országgyűlésben az országgyűlési képviselők szakmai munkaszervezete; a Gazdasági Bizottság is ilyen, a Külügyi Bizottság is, és így tovább. Ezért fontosnak tartanám, hogy ha mondjuk, előző nap délután négy óráig megkaphatnánk a meghívottak listáját, és esetleg, ha erre a meghívottaknak van érkezése, fáradtsága, fontosnak tartják a témát, akkor az álláspontjuk kialakításáról egy féloldalas összefoglalót, mert az nekünk is segítség, tisztelt elnök úr, nem pedig egyfolytában ezt a mostani gyakorlatot folytatni.

Nekem ez az ügyrendi javaslatom, és kérem az elnök urat, hogy erről szavazzunk. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő úr, olyan ügyrendi javaslata volt, amilyen nem létezik a házszabályban. Az, amiről ön beszélt, legfeljebb valami kéjes ábránd, de ezt a házszabály semmilyen módon nem rögzíti. *(Nacsa Lőrinc: A bizottság dönthet így.)* Engem nem korlátozhat sem ön, sem a bizottság abban, hogy én az ülést hogyan vezessem. Ennek megvan a maga formai lehetősége, de kérem, ne hozzon kellemetlen helyzetbe bizottsági tagokat csak azért, mert ön retteg attól, hogy esetleg kit kell leszavazni, aki egy adott napirendi ponthoz hozzá kíván szólni meghívottként.

Tájékoztatom a tisztelt bizottságot és a bizottságon belül Nacsa Lőrinc képviselő urat is, hogy az alelnök urak minden találkozónkra meg szokták kapni a meghívást, és a kormánypárti alelnökök ezzel a meghívással még egyetlenegy esetben sem éltek. Mert ha vennék maguknak a fáradtságot, és azokra az egyeztetésekre, amelyek a bizottsági üléseket megelőzik, eljőnnének, akkor ők is képet kaphatnának arról, hogy egy bizottsági ülés előkészítése hogyan folyik. Ezt azonban valahogy nem gondolják fontosnak.

Azt én megértem, hiszen ismerjük az önök gyakorlatát, hogy hogyan vezetnek egy országot vagy hogyan nem, és hogyan szeretnék korlátozni egy bizottságnak a működését vagy a működésnek a lehetőségeit. De azért, kérem, ne hozza kellemetlen helyzetbe a bizottságot! *(Dr. Selmeczi Gabriella jelzésére:)* Ügyrendi javaslata van önnek is? Parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Az ügyrendi javaslathoz frakciónként egy fő hozzászólhat, ha jól tudom.

ELNÖK: Az ügyrendi javaslat minden esetben vita nélküli.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): De nem vitatni kívánom, hanem hozzászólni.

ELNÖK: Képviselő asszony, ha önnek így kerekébb a napja, akkor szóljon hozzá!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. A Népjóléti Bizottságnak volt már olyan gyakorlata, hogy a nem köztisztületi kamarák, hanem az egyéb civil és szakmai szervezetek véleményét és javaslatát az ülést megelőző munkanap délután négy óráig írásban bekérték. Tehát még egyszer mondom, a Népjóléti Bizottságnak volt már ilyen gyakorlata. Senki nem érezte úgy, hogy a bizottság munkája ezért korlátozva van. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony, hogy segíteni kívánja elnöki munkámat. Egyelőre úgy tűnik, hogy elbírok magam is ezzel a feladattal. Amennyiben segítségre szorulok, úgy jelezni fogom önnek. Köszönöm szépen.

Más ügyrendi javaslat esetleg? *(Nincs ilyen jelzés.)* Meglepő módon nincs, ezért tovább folytatjuk a munkánkat.

Tehát ott tartottunk, hogy Kuczman Annának a bizottság kormánypárti többsége ismét nem adott szót. Hozzá kell tegyem, hogy ez már a második alkalom, amikor nem engedték szóhoz jutni. El fog jönni az a pillanat, amikor majd szólni fog tudni, én bízom benne.

Így most a napirendi pont tárgyalását ezennel megnyitom. Elsőként Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak adom meg a szót. Öné a szó, képviselő asszony.

Gy. Németh Erzsébet szóbeli kiegészítése

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ez az ügy, mármint a védőnői szolgálat államosítása nem először van a tisztelt bizottság előtt. Sajnálom nagyon, hogy ahogy az első alkalommal, amikor az Országgyűléshez felterjesztési jogával élő Devecser város polgármestere a testülete nevében, illetve az őhöz csatlakozó nagyon sok képviselő-testület, illetve polgármester nevében ezt az ügyet idehozta, az érintett országgyűlési bizottság - amely, most már én is tudom, a képviselők szakmai munkaszervezete - ehhez nem adott hozzájárulást, mármint ahhoz, tisztelt bizottság, hogy ezt Devecser polgármestere elővezethesse itt, és elmondhassa a testületének az ezzel kapcsolatos elképzelését a bizottság előtt.

No, úgy, ahogy Selmeczi Gabriella képviselő asszony itt fél mondatban mondta, a Demokratikus Koalíció képviselői viszont úgy gondolják, hogy olyan nagy problémát fog okozni a védőnői szolgálat július 1-jével történő állami kézbe vétele, hogy még tennék egy kísérletet arra, hogy az Országgyűlés egy törvénymódosítás formájában akadályozza ezt meg, illetve hogy teljesen pontos legyenek, és azt gondolom, ez talán a fideszes és KDNP-s kormánypárti többség számára is elfogadható, tegye azt lehetővé, hogy az az önkormányzat, amelyik a továbbiakban is képes, alkalmas és szándéka van arra, hogy a védőnői szolgálatát önmaga működtesse, annak erre legyen lehetősége.

Azt a részt értjük a decemberben elfogadott törvénymódosításból, hogy azokon a helyeken, ahol a védőnői szolgálat nincs kiépítve vagy hiányosságokkal, akár személyi, akár tárgyi hiányosságokkal küzdenek, ott a kormány a felelősségétől vezérelve mindenféleképpen szeretné ezt a helyzetet megoldani, és szeretne oda is egy jól működő védőnői szolgálatot kialakítani. De a véleményünk szerint ez nem járhat más egyéb települések esetében a védőnői szolgálat ellehetetlenülésével vagy a munka szakmai színvonalának csökkentésével. Azért merem ezt így megfogalmazni, mert ha ez az államosítás úgy fog végbe menni, ahogy a tisztelt kormánypárti többség tavaly decemberben elfogadta - és most van a munka finise vagy az átadás-átvétel finise, hogy július 1-jével ezek az új szolgálati viszonyok létrejőjenek, és felálljanak ezek az új védőnői szolgálatok -, és ha komoly lenne a kormány szándéka, hogy igenis szeretné ezt a helyzetet megoldani, akkor a tegnapi benyújtott 2024-es költségvetésben nem fillérre ugyanannyi forrás lenne betervezve a védőnői szolgáltatás működtetésére, mint ami van a 2023-as költségvetésben.

Miért mondom ezt? Azért mondom ezt, két okból is, egyrészt azóta van egy jelentős infláció: ahogy most nézzük a számokat, ez az infláció éves szinten inkább a 15 százalékhoz lesz közelebb, mint a 10 százalékhoz. Másrészt hiányozni fog az a forrás ezekből a védőnői szolgálatokból és a védőnői szolgáltatásból, amelyet jelen pillanatban az önkormányzatok tesznek hozzá. Erre egy példát szeretnék önöknek elmondani. Egy megbeszélésen kiderült, Újbuda önkormányzata minden egyes védőnőjének havi 140 ezer forint plusz pénzügyi juttatást, jövedelmet nyújt. Ez az

eddig tudásunk szerint vagy a most látható helyzet szerint egészen egyszerűen meg fog szűnni. Ilyenkor természetesen el szokták mondani a kormánypárti képviselők, hogy na de hát az önkormányzatoknak továbbra is van lehetősége finanszírozni a saját területükön működő védőnői szolgálatot, ha még a dolgozók, illetve az ingó és ingatlan vagyont is kerül az államhoz, én azt gondolom, ez nem egy korrekt elvárás azokkal az önkormányzatokkal szemben, amelyeket az elmúlt 13 év alatt a kormány az önközreműködésével szó szerint kivéreztetett. Ehhez egy adalékot szeretnék tenni. A jövő évi költségvetés betervezéséből kiderült, hogy az önkormányzatok szolidaritási adóját még 30 százalékkal kívánják megemelni. El lehet azt képzelni, hogy bármilyen tisztességes önkormányzatnak ezek után még inkább sakkoznia kell majd a rendelkezésére álló forrásokkal, és nyilván, ha valami nem kötelezően ellátandó feladat, azon fog tudni csak spórolni az önkormányzat. Magyarul, a védőnői szolgálat, hiába esetleg a szándékuk önöknek az, hogy mindenhol az országban jól működő védőnői szolgálat legyen, egészen egyszerűen e miatt a forráskivonás miatt el fog lehetetlenülni. Én azt gondolom, amikor hatvan település polgármestere és a képviselő-testületek egy felterjesztéssel fordulnak az Országgyűléshez, az a minimum, hogy egy ilyen döntés előtt, vagy ha már a döntés előtt nem, akkor a döntés után, de még a perfektuálódás előtt meghallgatják önök azokat a képviselőket, akik elmondják, hogy milyen nagy probléma lesz ebből.

Tisztelt Bizottság! Itt a polgármesterek pártállásra való tekintet nélkül jelzik azt, hogy nagy probléma lesz a védőnői szolgálat államosításából. Egészen egyszerűen nem fogja a kívánt célt elérni ez a döntés, adott esetben, ha csak általánosságban nézem, hogy a védőnői szolgálatot minden településen minden egyes családnak és minden egyes kisgyereknek biztosítani kell, ez a cél egészen egyszerűen nem fog teljesülni. Úgyhogy tisztelettel kérem a bizottságot, tegyék lehetővé azt, hogy ezt a törvénymódosítási javaslatot az Országgyűlés tárgyalhassa, a bizottság engedje tárgysorozatba venni, hiszen van még arra idő - úgy tudom, lesz rendkívüli ülés -, hogy ezt a lehetőséget azoknak az önkormányzatoknak, amelyek képesek, alkalmasak és szándékuk is van a védőnői szolgálatuk továbbműködtetésére, lehetővé tegye az Országgyűlés.

Itt nem arról van szó, nem azt vettem fel és vetette fel az előterjesztők népes csapata, hogy minden esetben maradjon az önkormányzatoknál, hanem arról, hogy ez legyen egy választási lehetőség. Nyilván vannak olyan települések, amelyeknél vagy most sem működik jól, vagy tényleg nincs arra forrásuk, hogy ezt a szolgáltatást biztosítsák és ellássák, azok át fogják adni állami kezelésbe, azok azonban, amelyek képesek, alkalmasak, szándékuk van rá, továbbra is hadd folytassák. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is szeretném leszögezni, hogy minden tiszteletem a védőnőké és a védőnői hálózaté, azoknak az embereknek is minden tiszteletem, akik annak idején, 1915-ben, 108 éve létrehozták ezt a hálózatot. Amikor 100 éves lett 2015-ben, hungarikum minősítést kapott, amit megérdemel, hiszen különösen a múlt század első felében olyan tevékenységet végeztek, amely egyedülálló volt, olyan népegészségügyi eredményeket értek el, ami szintén egyedülálló, gondolok a csecsemőhalálozás radikális csökkentésére, de számos más ilyen példát tudnék hozni.

Ezekre alapozva mindenképpen védendőnek és fenntartandónak tartom a védőnői szolgálatot, hiszen továbbra is nagyon fontos népegészségügyi célokat lát el. Eddig az önkormányzatok fenntartásában működtek, a szakmai felügyeletet pedig az NNK, a Nemzeti Népegészségügyi Központ látta el a megyei kormányhivatalokon, illetve a járási hivatalokon keresztül. Hozzáteszem, hogy nem tartom teljesen zökkenőmentesnek és tökéletesnek ezt a fajta szakmai felügyeletet, illetve az önkormányzatok mint fenntartók is nagyon különbözőképpen voltak képesek ezt az alapellátási feladatot ellátni. Tehát egy nagyon szerteágazó minőségi és mennyiségi mutatókkal rendelkezett ez a szolgáltatás.

Én jónak tartom a kormány módosítási terveit és azt, amit július 1-jétől bevezet ebben a hálózatban. 4900 védőnő dolgozik, közülük 3600 dolgozik területen, 950 fő iskolában, akik, mint tudjuk, a törvény értelmében csak jövő év januárjától kerülnek át állami fenntartás alá, illetve 53 fő kinevezett védőnői mentor segíti a munkát. Tudomásom szerint a finanszírozásuk nem marad a régi, kidolgozás alatt van az új védőnői finanszírozás. A jelenlegi finanszírozás is 2019-től hozzákötötte az egészségügyi szakdolgozók béréhez a védőnők bérét, mint alapbért, de vannak díjnövekmények, területi pótlékok, mivel különbözőek az ellátandó területek, fejkvóta alapján díjnövekmény kerül megállapításra, illetve területi pótlék olyan területekre, ahol nagyobb munkát kell kifejtetni, mert hátrányos területeken kell dolgoznia a védőnőnek. 2019-től egy néglépcsős bérfeljesztés volt, a védőnők alapilletménye a továbbiakban, 2022. január 1-jétől 21 százalékkal növekedett.

Tudomásom szerint 60 önkormányzat tiltakozik az állami kezelésbe vétel ellen. A '22-es adatok alapján Magyarországon 3178 települési önkormányzat működik, tehát ha gyors fejszámolást végzünk, akkor 3118 önkormányzat nem tiltakozott az állami kezelésbe vétel ellen. Egyébként személyes példát is tudok mondani. Én 2012-ben egy ezer főt foglalkoztató kórház vezetőjeként átéltem az állami kezelésbe vételt, hiszen a dunaújvárosi kórház önkormányzati fenntartású volt és valóban mindannyian, kórházigazgatók nagyon tartottunk az állami kezelésbe vételtől, attól, hogy ez miként fog lezajlani, megtörténni, kudarc lesz-e, nem lesz kudarc, működőképesek maradnak-e a kórházak vagy nem, és azt kell mondanom, hogy zökkenőmentesen megtörtént az állami kezelésbe vétel. Nem mondom, hogy teljesen zökkenőmentesen, de lényeges zökkenők nélkül megtörtént. Utána még tíz évig vezettem ugyanezt a kórházat és azt kell mondanom, hogy sokkal jobb gazdája volt az állam a kórháznak, mint az önkormányzat volt annak idején. Nem azért, mert az önkormányzat hibás vagy rossz, vagy bármi, hanem mert például egy kórház fenntartása véleményem szerint túl nagy feladat egy helyi önkormányzatnak. Az egészségpolitikai célokat is sokkal könnyebben lehetett kivitelezni, átvinni a gyakorlatba az állami fenntartással, hiszen egységes irányítás alá kerültek a kórházak. Azt gondolom, hogy a védőnői hálózatnál is majd utólag azt fogják látni azok az önkormányzatok is, akik most nem szeretnék, hogy ez egy jó lépés volt, egységes irányítás alá kerülnek, egységes szakmai kontroll lesz, a szakmai kontrollt az OKFŐ, az Országos Kórházi Főigazgatóság fogja gyakorolni és - mondom - a bérpolitika is átalakítás alatt áll. Úgyhogy támogatom a kormány ez irányú elképzeléseit. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Varga Ferenc képviselő úr, öné a szó.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Nyilvánvalóan vannak érvek pró és kontra és mindkét oldalon lehetnek igazságok, de hallottuk is az előterjesztőtől, hogy itt nem arról van szó, hogy a Demokratikus Koalíció ebben az előterjesztésében azt mondja, hogy amit önök mondanak, az teljes mértékben rossz és az biztos, hogy nem lesz jó. Itt arról van szó, hogy szeretnénk egy biztosítékot

adni arra, hogy azok a települési önkormányzatok, akik a védőnői szolgálatot továbbra is szeretnék a saját kezükben tartani, megkapják erre a lehetőséget.

Hangzott el néhány példa, hozzáteszem, például Óbudán, Devecseren vagy Dunaföldváron nagyon jól kifejlesztett védőnői szolgálat van. Mészáros Lajosnak szeretném mondani, hogy egyáltalán nem biztos, hogy ez csak 60 települést érint, 60 település fordult hozzánk ezzel a problémával, de ez nem azt jelenti, hogy csak őket érinti. Nyilvánvalóan ez a szám jóval nagyobb ennél. Ráadásul a lakosságközelség miatt szerintem fontos, hogy a védőnői rendszer az önkormányzatoknál maradjon. A saját példámat mondom el. Az én településemen a védőnő közvetlenül a házi orvos mellett van. Ha például elviszem a kisfiamat egy oltásra, akkor a védőnő szól a házi orvosnak, hogy megérkeztünk, jöhet. Volt már olyan, hogy például az előttünk álló gyermek miatt szólt, hogy elnézést, ne adja be neki az oltást, mert egy héttel előtte beteg volt és nem lehet. Ha elviszik onnan a védőnőt... *(Dr. Selmeczi Gabriella közbeszól.)* Változik, én úgy tudom. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Nem, nem!)* Akkor az információáramlás például hogyan fog megvalósulni ennyire hatékonyan, ahogyan abban az esetben, ha mondjuk, két egymás mellett lévő rendelőben lennének?

Beszélt a bérekről Mészáros Lajos képviselőtársam. Önök azt mondják, hogy a változás a bérkülönbségek okozta problémát megoldja. Ez sem igaz. Az előterjesztőtől hallottuk, hogy vannak olyan önkormányzatok, akik akár több mint százezer forintos pluszjövedelemmel ruházzák fel a védőnőket. Ha nekik nem lesz meg az a lehetőségük, hogy megtarthassák a saját kezükben a védőnői rendszert, akkor nyilvánvalóan ezért nem fognak pluszban fizetni. *(Nacsá Lőrinc: Miért nem?)* Nem is tudnak milyen jogcímen. *(Nacsá Lőrinc: Pedig lehet!)* Egyébként erről így vélekedik a Független Egészségügyi Szakszervezet védőnőkkel foglalkozó koordinátora is, szerinte ez annyit fog jelenteni, hogy vissza fogják csökkenteni mindenkinek a bérét. Például mi lesz azokkal a szolgálati lakásokkal, amelyeket jelenleg a védőnők az önkormányzatoktól kapnak? Erre is szeretném, ha majd valamelyikőjük válaszolna.

És még egyszer: a javaslat tehát nem arról szól, amit itt próbálnak beállítani, hogy teljes mértékben az önök által megfogalmazottak ellen megyünk. Mi szeretnénk ehhez a javaslathoz egy olyan kiegészítést tenni, hogy az önkormányzatoknak a további hatékony működés érdekében legyen egy választási lehetőségük. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Az előterjesztő számára szeretném mondani, hogy utánakérdeztem, utánanézttem bizonyos kérdéseknek. Az OKFŐ létrehozott egy munkacsoportot, akik a védőnői szolgálattal, a védőnői szolgálat átalakításával, optimalizálásával foglalkoznak. Azt mondták nekem, hogy ebbe a munkacsoportba meg lett hívva minden szakszervezet az ő saját szakértőiken kívül, és ott el lehetett mindent mondani. Sőt, ami levél, kérdés ehhez a munkacsoporthoz érkezett, azt mind megválaszolták. Tehát a minisztériumot nem tudom, de az a munkacsoport, amelyet az OKFŐ hozott létre, ők operatíván ezzel foglalkoztak, minden hozzájuk érkezett kérdést megválaszoltak, és mindenkit meghívtak ezekre az egyeztetésekre.

Ettől a munkacsoporttól tudtam meg azt is, hogy több védőnő fordult az elmúlt években azzal a panasszal az államtitkárság, minisztérium felé, hogy olyan önkormányzat is volt, ahol nem kapták meg a védőnők teljes egészében a bérüket; nyilván törvénytelen volt ezeknek a béreknek vagy a pótlékoknak a visszatartása, de fennakadások voltak. Volt vagy van olyan önkormányzat is, amelyik kipótolja a béreket és pótlékokat, és pluszfinanszírozást, -juttatást ad a védőnőknek. Ugye, ilyen tipikusan,

amikor családi napot szerveznek, és ezen a jogcímen adnak például plusztámogatást a védőnőknek; ez csak egy példa volt, amit meséltek.

Ezzel azt szeretném mondani, hogy ez a törvényjavaslat - és kicsit Varga Ferencnek is szeretnék válaszolni - pontosan azt a célt szolgálja, hogy egyébként az egységes egészségpolitikának ez a része, a védőnői ellátás és védőnői szolgáltatás is beépüljön egy egységes egészségpolitikába.

Nem kívánom megismételni Mészáros Lajos képviselőtársam hozzászólását; ugye, elmondta, hogy egyébként a védőnőket anyagilag is megbecsüljük, és az államháztartás kapacitásához mérten többször is támogattuk őket, és különböző bérfejlesztésekben részesültek. Az is tény, hogy ezzel a törvénnyel garantált lesz, hogy a védőnők megkapják a bérüket, a pótlékukat; tehát nem lesz olyan, hogy valami miatt ez elmarad vagy csökkentik.

Felírtam ezt a mondatot, amit Varga Ferenc képviselőtársam mondott, hogy vissza fogják csökkenteni mindenki bérét. Én ezzel nem értek egyet - lehet, hogy kicsit másképp gondolta. De ez a törvény pont arra lesz garancia, hogy ne csökkenjen a védőnők egzisztenciája és a juttatások.

Működési költségek, ingó, ingatlan vagyonok, szolgálati lakások - ezek maradnak. *(Nacsá Lőrinc: Az önkormányzatnál marad.)* Igen, az önkormányzatnál marad. Ráadásul most a működési költséget illetően, a rezsiárak emelkedése miatt is, az állam garantálja, hogy nem lesz fennakadás, nem lesz kifizetetlen számla a védőnői szolgáltatással kapcsolatban.

Tehát ezeket a válaszokat kaptuk ezekre a kérdésekre. Azt tehát, hogy forráskivonás lesz a védőnői szolgáltatás területén, én ezt egy az egyben cáfolom, mind a kormány, mind pedig ennek az OKFŐ által létrehozott bizottságnak a működése alapján. És itt Fidesz-KDNP-s politikusokként el is mondjuk, hogy ez nem is cél. Tehát ha bármi ilyen előfordulna, nem is tudom, milyen jogcímen, akkor nyugodtan hozzák a bizottság elé. Most már harmadszorra mondom, hogy éppen ez az új törvény fogja garantálni azt, hogy mindenki megkapja a bérét, a pótlékát. Ahogy Mészáros Lajos kollégám elmondta azt is, hogy lesznek olyan pótlékok is, ahol speciális területen dolgoznak a védőnők, és többletköltségek merülnek föl.

Szóval, összességében a magunk részéről azt látjuk, hogy a törvénymódosítás iránya jó, ezt támogattuk. És igazából akkor van értelme, ha ez a törvény minden védőnőre vonatkozik, és a védőnői szolgáltatást az egészségpolitika részeként egy egységes szakmai egészben képzelem el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Nem tudok kilépni abból a cipőből, hogy én dolgoztam együtt - a teremben szerintem egyedül - védőnőkkel, közvetlenül napi munkakapcsolatban, amikor vegyes praxist vezettem két évig. De utána, amikor lett gyerekorvos a faluban, akkor is nagyon sok segítséget kaptam tőlük, mert speciális képzést kaptak, amit mi az egyetemen nem kaptunk, és ezt nagyon nem is lehetett megszerezni. Éppen ezért nekem tulajdonképpen az a problémám ezzel - és ebben Mészáros igazgató úrral, képviselő úrral kicsit korrelálok -, hogy ez a népegészségügyi tevékenység, a prevenció tevékenység, a családtámogató tevékenység, egyfajta oktató, edukációs tevékenység és egy szociális monitoringrendszer nagyon fontos tagja, és ha ebből a szempontból megnézem a megyei kórházak palettáját vagy a portfólióját, akkor szinte egyiket sem tudom alapján véve belegondolni ebbe. Ez most akkor egy új portfólió lesz... *(Dr. Selmeczi Gabriella közbeszólására:)* Hát, benne van a megyei kórház portfóliójában a

prevenció, a népegészségügy, családtámogatás és a szociális monitoring? Érdekes - de akkor valószínűleg én nem ismerem az egészségügyi struktúrát.

Amivel nekem gondom van - és visszatérek akkor a költségvetésre -, mind a házi orvosi rendszerben, mind a fogorvosi rendszerben az egészségügyi dolgozók, az orvosok és a szakdolgozók bértámogatása évek óta külön soron szerepel. Tehát elkülönül ilyen szempontból a működési költség a bértámogatástól. A védőnői hálózatnál ilyen nincs, tehát ilyen rovat nincs a költségvetésben. Én ezt szóvá is tettem már, hogy ha ők kapnak ugyanilyen jogcímen, akkor az hol van, honnan van. Mert ha azt nézzük, hogy a költségvetési soron mennyi bér van, akkor gyakorlatilag nullaszázalékos növekmény van, mert 2021. január 1-jén ugyanúgy 24 milliárd 9 millió, mint a most beterjesztettben. Ugye, ezt a most beterjesztettet még nem tudjuk, mert ez még nincs szétosztva, de a tavalýiban fillérre ennyi van. Tehát a forrását nem látjuk.

Azzal kapcsolatban pedig, hogy most a megyei kórházakban nagyobb garancia lenne arra, hogy megkapják a bérüket - és a béremelést, ami most talán július 1-jén megvalósul -, én úgy gondolom, hogy egy-két törvénytelen önkormányzatot sokkal egyszerűbb megfegyelmezni, mint most az egész rendszert fölírni.

Én ebben a rendszerben, ebben az átalakulásban a veszélyeket látom. Gondoljuk végig azt, hogy az elmúlt 13 évben megnőtt az üresen maradt vegyes praxisok száma és a házi gyermekorvosi praxisok száma. Azt is látjuk, hogy most Budapest ilyen szempontból kivétel, mert sajnos itt, nem tudni, miért, de a házi gyermekorvosok nem nagyon szeretnek dolgozni, úgy néz ki - bár akkor inkább így mondom, hogy praxist vállalni. 2010-ben 20 házi gyermekorvosi praxis volt üresen, nagyjából kisvárosokban, 13 ezer gyerek tartozott ebbe. Most - ezek a május 1-2-ai adatok - 162 házi gyermekorvosi praxis van üresen, 112 ezer gyerekkel. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Így van. Akkor ezt meg kell oldani, nem?)* Meg kell oldani, csak ez a populáció veszélyeztetve van, mert a védőnő az egyetlen főiskolai végzettségű egészségügyi dolgozó, aki ebben a közegben dolgozik, és közvetlen kapcsolatban van az önkormányzattal, amely, úgy néz ki, hogy erőlködik-erőlködik, de nem tudja betölteni a praxist.

De az állam sem tudja, mert az elmúlt években gyakorlatilag nem láttunk semmiféle intézkedést, hiába költünk milliárdokat a praxisváltásokra és a hátrányos helyzetben lévő települések praxisainak feltöltésére, tízes nagyságrendben tudunk feltölteni és százas nagyságrendben nő a hiány. A vegyes praxisoknál a számokat azért mondanám el, hogy mindenki legyen tisztában azzal, hogy 91 praxis volt üresen '10-ben, ebben 117 ezer ember lakott, ebben a gyerekek is benne vannak, és gondoljuk végig, hogy a 0-100 éves kor között a 0-14 éves populáció elég nagy arány. Most 341 üres praxis van és ebbe 470 ezer, majd félmillió ember tartozik. Itt jön az a félelmen és adja isten, hogy ne így legyen, de meg fogom kérdezni egyrészt az OKFŐ-t, másrészt a NEAK-ot, hogy hogyan alakul a betöltetlen területi és vegyes védőnői praxisok lokalizációja. Mert ha egy hátrányos helyzetű településről elmegy a védőnő valamiért, mert nem kapta meg a szolgálati lakást, nem fizetik neki a közlekedési támogatását, nagyon sok minden oka lehet, vagy nyugdíjba megy és nem töltődik be az állás, akkor mi lesz? Gondoljunk arra, hogy az elmúlt években csökkent a védőnői főiskolai karra jelentkezők száma és nőtt a főiskolai karon a szakot váltók száma. Tehát a jelentkezők számának töredéke kapja meg a védőnői diplomáját és a képzésből az ered, hogyha megkapja a védőnői diplomáját, akkor nagyon nehéz ezt beszámíttatni és munka mellett megcsinálni valami más szakmát, egy diplomás nővért, vagy mit tudom én, gyógytornászt... *(Dr. Selmeczi Gabriella: De már ilyen ismeret kell!)* Tessék? *(Dr. Selmeczi Gabriella: De már ilyen ismeret kell hozzá!)* Így van, de ha a főiskolán belül átmegy, gyakorlatilag a képzési idő alatt meg tudja ezt csinálni és ez a tendencia, úgy néz ki, erősödött az elmúlt években és nemcsak a budapesti, hanem a vidéki

képzőhelyeken is. Tehát én ezt nagyon veszélyesnek és nagyon, hogy mondjam, megfontolandónak tartom.

Azért hoztuk ezt a dolgot ide, mert az iskolai védőnőket egyszerűen elfelejtette a jogszabály. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Nem!)* Nem felejtette el. De ők csak januárban csatlakoznak a csapathoz. Itt lenne egy átmeneti időszak arra, hogy a területiek is ezt az évet még megcsinálják, monitorozzák azt, hogy hol áll a korfa, egyéb. Ugyanis a Facebookról letöltve van egy kérdéssorom, amelyet a MAVÉ Egyesület elnöksége küldött el a Belügyminisztériumnak. Ez azért tanulságos, mert 69 kérdést tettek fel az egészségügyi ágazat tájékoztatóját követően a Belügyminisztérium kabinetvezetőjének. Erre kaptak ugyan választ, de a részletes kérdésekre semmiféle választ nem kaptak és információim szerint ez a munkacsoport, amelynek ugyan tagjai ők, ezekre a kérdésekre nem tudott válaszolni.

Hogy milyen kérdések vannak ebben? Például, hogy gyakorlatilag a munkaköri leírásuk milyen egyeztetéssel, hogy alakul ki, publikus-e? Egy védőnőnek tudni kell azt... *(Nacsá Lőrinc: De most nem arról a törvényről beszélünk!)* Melyikről? *(Dr. Selmeczi Gabriella: A DK javaslatáról beszélünk! - Zaj.)* Világos, de ez a javaslat arra vonatkozik, hogy kicsit forgassuk már vissza ezt a kereket oda, hogy tegyük legitim lehetőséggé, hogy az önkormányzati keretben maradjanak a védőnők és július 1-jével ne kerüljenek át automatikusan egy olyan rendszerbe, amelytől egyébként láthatóan félnek.

A másik: mi lesz a jubileumi jutalmakkal, mi lesz a végkielégítésekkel, mi lesz a továbbképzésekkel? Ezek fontos kérdések ezeknél az egyébként önállóan dolgozó védőnőknél, mert ezekre, hogy mondjam, kialakult gyakorlatok voltak, és ha most ezek a gyakorlatok felborulnak, akkor az biztos, hogy nem a rendszer működőképességét növeli. Úgy fogalmaztam meg, hogy ha csinálunk egy egészségügyi átalakítást, akkor annak vagy szakmailag, vagy gazdaságilag, vagy pedig a betegellátás érdekében, a lakosság szempontjait tekintetbe véve előnyökkel kell jelentkeznie. Itt anyagi előny nincs, mert ugyanazt a pénzt fogjuk ráköltetni, mint amit rá kellene költeni akkor, amikor az önkormányzatoknál van. Szakmai előny nincs, mert igazából a járási NNK-k ugyanolyan felügyeletet tudtak biztosítani viszonylag egységesen, mint most a megyei kórházban a kinevezett mentorok. A lakosság pedig nem tudom, hogy nyer-e ezzel.

Még Mészáros képviselőtársamnak szeretném elmondani, hogy lehet, hogy Dunaújvárosban ez az átállás javított a kórház működőképességén, de nem emlékszem rá, hogy tíz évvel ezelőtt megyei kórházakban, például Tatabányán, Szolnokon, probléma lett volna a koraszülött-ellátással és a szülészeti fekvőbeteg-ellátással, hogy Mosonmagyaróváron, Mohácson, Szigetváron, Kalocsán, Szentesen és sorolhatnám az olyan városi kórházakat, amelyeknek az ellátási területe majd százezer lakos, vagy a gyerek-, vagy a szülészeti ellátás nem biztosított. Gondoljunk bele, hogy az utolsó békeévben, 2010-ben az önkormányzatok egy felmérés szerint százmilliárd forinttal támogatták a saját kórházukat, legtöbbször városi kórházukat. Ez a százmilliárd forint működési költségekben nagyon nagy pénz volt 2010-ben és ezek a pénzek elfogytak. Most már a kórház nem ad szolgálati lakást vagy nagyon bonyolultan ad, nem tud segíteni a műszaki problémák megoldásában. Tehát az, hogy centralizálunk, lehet, hogy nagyon jónak tűnik, de nem látom az ellátásbiztonság javítását.

Igazából ezekre a kérdésekre sem látom a választ. Elmondanám az általános indoklás bevezetését. Egyetértünk azzal a kormányzati szándékkal, hogy mindenhol állandóan elérhető védőnői szolgálat érdekében bővíteni kell az ágazatban aktívan részt vevők számát. Jelenleg 267 praxis betöltetlen a 3700-ból. Ez a 267 önkormányzat biztos nem boldog, mert nem tudja ezt a szolgáltatást adni, de a megyei kórház sem fogja tudni, vagy ha tudja, csak úgy tudja, hogy ugyanebből a személyi állományból átvezényel védőnőket a hiányos helyekre. De ez a védőnő nem osztható ketté. Tehát ha

ott a munkaidejét megosztom, akkor hiányt szenved az a populáció, amelyet eddig jól ellátott, és ahol kialakultak ezek a személyes, szinte családi kapcsolatok, mert gondoljunk bele, hogy kit enged be a lakásába a magyar ember. A háziorvost, a gyerekorvost, a védőnőt, nagyjából itt meg is állhatunk, és a gondozónőt, ha idős és támogatásra szorul. Igazából ugyanakkor stratégiai fontosságúnak tartjuk, hogy a jelenleg jól működő szolgáltatási alrendszerek a jövőben is a jól bevált, megszokott módon, azaz a települési önkormányzatok égisze alatt működhessenek tovább.

Úgy gondolom, hogy az önkormányzatiság a rendszerváltás legnagyobb váltását és a legnagyobb ugrását jelentette a tanácsi rendszerhez és az előző rendszerekhez képest. Ezt ne adjuk fel, mert ha teljesen kiürítjük, mindent elveszünk a települési önkormányzatoktól, akkor a nagyvárosoknak ugyan marad még mozgásterük és talán bevételük is van hozzá, hogy ezt a mozgásteret kitöltsék, de a kistelepülések teljesen el fognak sivatározni ilyen szempontból. Én dolgoztam egy 2500 fős faluban, ahol a települési önkormányzat megszervezte a település működését a betegszállítástól a tűzoltó egyesületig, mert volt értelme. De ez, ha elszáll, akkor mivégre volt, mire volt jó a rendszerváltás? Ezért gondolom, hogy gondoljuk végig, mert itt még van egy megfordulási lehetőség, akár ideiglenesen, akár véglegesen visszarakhatjuk, törvény által visszarakható ez a védőnői szolgálat, szerintem sokkal több előkészítést igényelne, minthogy most egyik napról a másikra áttesszük. Gondoljunk bele: itt 4000 felsőfokú végzettségű szakember meggyőződésével, a megszokott ritmusával, szakmai munkájával játszunk! Ha ebben hiba lesz, akkor azt a betegek fogják megérezni. Én az egészségügyben mindig a beteget nézem, mert azért van. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Nacsa Lőrinc képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Két mondat, mielőtt a végére érünk ennek a vitának. Komáromi képviselő úr, aki most idehozott egy anyagot, az Gy. Németh Erzsébet. Itt ezek a kérdések... - ez nem az a műfaj, nem arról szól. Fontos ügy, lehet róla beszélni. Szerintem ne hirdessünk olyan versenyt, hogy melyik kormány tett többet a védőnői hálózatért, mert utcahosszal megnyerjük ezt a versenyt, és nem erről van szó, hanem arról, hogy hogyan lehet javítani és fejleszteni.

Önök itt négyen, ellenzéki képviselők, az elmúlt években végig azért harcoltak, hogy legyen 2022. április 3-án kormányváltás - ugye? -, hogy ellenzéki győzelem szülessen. Ha ellenzéki győzelem született volna, akkor most, ezen a bizottsági ülésen azt tárgyalnánk, azt a javaslatot, amit Márki-Zay Péter mondott, hogy ez egy haszontalan hungarikum, és meg kell szüntetni; nem fejleszteni kell, hanem leépíteni. *(Dr. Komáromi Zoltán: Ne higgyen ebben, képviselő úr!)* Képviselő úr, ő volt az önök miniszterelnök-jelöltje! Önök most egy politikai témára akarják fölfűzni a szegény védőnők ügyét. Hát, ne vicceljünk már! Önök, Varga Ferenc együtt fórumozott Márki-Zay Péterrel *(Varga Ferenc közbeszól.)*, és mindenki más is... *(Közbeszólások, nagy zaj az ellenzéki képviselők részéről.)* Mi nem, képviselő úr! *(Varga Ferenc: És ennek mi köze van az előterjesztéshez?)* Az a köze van, hogy önök ugyanazok, akik együtt fórumoznak, és támogatják az utolsó leheletükig, Facebook-posztjukig és mindenig Márki-Zay Pétert, azt az embert, aki azt mondta, hogy ez egy haszontalan hungarikum, amelyet nem fejleszteni, hanem leépíteni kell. *(Dr. Komáromi Zoltán: Nézzük már meg az ellenzék egészségügyi programját! Ez nincs benne! Nincs benne!)*

ELNÖK: Kérem, kérem! Tisztelt Bizottság! Ne folytassunk már személyes csörtéket, jó? Mindenki megkapja a szót, ráérünk, az ebédidő vége még nagyon távol van. Csak nyugodtan, mindenki türelmesen, nyomjon gombot, meg fogom adni a szót,

de az ilyen jellegű csörtéknek lent a kintinban van a helye. Köszönöm. *(Dr. Komáromi Zoltán: Elnézést.)*

NACSA LŐRINC (KDNP): Tehát azért nézzük meg, hogy kik terjesztették ide, tisztelt képviselő úr, kik az előterjesztők: azok, akik kirakták plakátra közösen, Varga Zoltán ott volt, Márki-Zay Péterrel közösen a plakáton, aki ezt mondta - ő volt az önök miniszterelnök-jelöltje, és ő lett volna a miniszterelnök, ha az következik be, amit önök akarnak, tehát megnyerik a választást. Ettől nem lehet elvonatkoztatni, tisztelt képviselő úr! Könnyű azt mondani, hogy ja, amúgy ez biztos nem lett volna, meg így most utólag, meg lehet mismásolni - nem! Elhangzottak súlyos mondatok, amiért önök nem vállalták eddig a felelősséget.

Itt a védőnői hálózat fejlesztéséről van szó. Egyébként egy ellenzéki indítvány tárgysorozatba vételéről beszélünk. Szerintem nem helyes, ha egy vegyes és egyébként a vegyességből fakadó igazságtalan rendszer jönne létre az önök előterjesztése alapján. Mert igenis, akkor igazságtalan rendszer jönne létre, amelynek lennének védőnői kárvallottjai, és szerintem az nem helyes, ha igazságtalan rendszer jön létre. Az egységes rendszer ebből a szempontból sokkal jobb lenne.

Olyan kérdéseket tesz most fel nekünk... Ez most nem az a napirendi pont, hogy a védőnői hálózat átalakításáról szóló törvényt itt megvitassuk, hanem egy ellenzéki beadványt! Ráadásul, amit ön mond, az iskolai védőnők szerepe, azt nem is ez tartalmazza, hiszen arra január 1-jei dátum van meghatározva az Országgyűlés által elfogadott döntéssel. Szerintem egy vegyes és ettől fogva belekódoltan igazságtalan rendszer nem segítség, hanem visszalépés. Mi ezért nem tudjuk a DK beadványát támogatni.

ELNÖK: Varga Ferenc képviselő úr, öné a szó.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Ha jól értem, akkor önök mindezt az egységes egészségpolitika jegyében teszik. Vannak kétségeim. Van például egy ma reggeli cikk, 8 óra 15 perckor jött ki, ami arról szól, hogy az elmúlt hónapban a megyei főigazgatóságok először azt kérték az önkormányzatoktól, hogy jelöljenek ki kapcsolattartókat, akik segíteni fogják a védőnőket az új rendszerbe való átlépésben. Majd ezt követően különböző adatlapokat kellett nekik kitölteni, amelyekben ilyen dolgokat kellett nekik megjelölni, hogy hozzájárulnak ahhoz, hogy a munkavégzésre használt helyiségben kamerafelvételek fognak készülni, ellenőrzik a gépkocsi- és számítógépadataikat, de bekérték a gyermekeik és a házastársuk összes azonosító adatát is. Szóltak a védőnőknek, hogy ez egy ilyen valóságshow lesz majd az önök olvasatában *(Nacsa Lőrinc: Ne vicceljünk már! - Sztojka Attila: Méltatlan!)*, és mindezt az egységes egészségpolitika jegyében teszik? Köszönöm. A méltatlan az, amit ön csinál, szerintem. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(Közbeszólások.)* Hozzá kíván szólni, Nacsa képviselő úr? Vagy csak a szokásos bekiabálás? *(Nacsa Lőrinc: Ahogy alelnök úr is tette velem szemben.)* Szóltam is. *(Nacsa Lőrinc: Rá nem.)* Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Elnézést kérek, az előbb elragadott az indulat, de mivelhogy én dolgoztam ki és én vezettem azt a munkát, amely az ellenzéki pártok egészségügyi programjának... *(Nacsa Lőrinc felé:)* Nem kell fejtecsóválni! A Fidesznek nem volt ilyenje, nekünk volt! És abban ez az anyag úgy szerepelt, hogy az önkormányzatiság növelése az egészségügyi alapellátás területén.

Azt pedig, hogy Márki-Zay Péter mit mondott, egy mondatot, ezt az egész dologra ráhúzni, ezt én méltatlannak tartom.

És elnézést kérek még egyszer, hogy közbekiáltottam, de én egyszerűen nem tudtam kezelni ezt az információt így. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Én még nagyon gyorsan szeretnék reagálni.

Az egyik az, hogy menedzsmentvégzett emberként tudom, nagyon jól tudom, hogy mind a centralizációnak, mind a decentralizációnak megvannak a maga előnyei és hátrányai, és nagyon meg kell fontolni, hogy egy bizonyos szervezetet centralizálunk vagy decentralizálunk. Nagyon jó példának tartom, és szintén egy hasonló korú szervezet az Országos Mentőszolgálat, amely nagyon jól működik centralizáltan, és mindig is centralizált volt, és pontosan ez a hierarchia és egységes szakmai irányítás tette nemzetközi szinten is elismertté és jóvá az Országos Mentőszolgálatot. Tehát ilyen és hasonló szervezeteknél ez jónak tűnik. Ugyanakkor, ha megvalósulna az ellenzéki törvényjavaslat, akkor egy teljesen szétforgácsolt, inhomogén rendszer alakulna ki, ami véleményem szerint kezelhetetlen lenne.

Komáromi képviselő úrnak mondanám, hogy az a százmilliárd, amit annak idején, 2010 előtt beletettek az önkormányzatok a védőnői hálózatba vagy az alapellátási hálózatba... *(Dr. Komáromi Zoltán: Az intézményrendszerükbe. A kórházakba.)*, alapellátási intézményrendszerükbe, az aztán mínuszként jelentkezett, és az utána jövő Fidesz-kormány konszolidálta nagyon sok pénzzel az önkormányzatokat. Ehhez csak ennyit szeretnék hozzászólni.

Azt is el kell mondani, hogy ha egy centralizált ellátási forma megvalósul a védőnői hálózatban, akkor képlékenyek lesznek a praxishatárok, és teljesen reálisan és a szükségeshez mérten lehet átszabni ezeket a határokat, és véleményem szerint akkor csökkenni fog a betöltetlen praxisok száma.

S még egy adalék. Tíz évvel ezelőtt, 2013-ban, amikor Bábiné Szottfried Gabriella miniszteri biztos lett, ő tartott egy országjárást - ugye, ő azóta most már az OKFŐ-nél felel a védőnői ellátásért -, minden megyeszékhelyre ellátogatott, és felmérte a védőnői hálózatot. Voltak tervei ennek az átalakítására, amelyeket részben azután meg is valósítottak. Abban az időben a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara és a Magyar Védőnők Egyesülete tíz nap alatt 1716 aláírást gyűjtött össze annak érdekében, hogy állami kezelésbe kerüljön a védőnői szolgálat. Köszönöm. *(Közbekiáltás a vendégek sorából: Csak nem... Bocsánat.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. *(Jelzésre:)* Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. A bizottság tagjait és Varga Ferencet szeretném megnyugtatni, az előbb egy sajtóhírré hivatkozott az Országos Kórházi Főigazgatóságról: az OKFŐ már nyilatkozott, hogy ez fake news. Nem fogja bekamerázni a védőnői szobákat, és nem követik nyomon a védőnők autóit, telefonjait. Tehát ennyit a sajtóhírekről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nem, mielőtt lezárnám a vitát, jelzem, hogy én viszont igen, ezért a hozzászólásom időtartamára átadom az elnöklést dr. Mészáros Lajos alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót, elnök úr.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm. Nagyon sok mindenről beszéltünk. Valójában nyilvánvaló módon rettentő sok szakmai kérdés, félelem, aggodalom van abban, hogy számtalan szakmai és érdekvédő szervezet fordult kézenközön a Népjóléti Bizottsághoz, hogy ezt az ügyet karolja fel. A szakmai és érdekvédő szervezetek mellett, itt javítanék picit a számon, amiről én tudok, ez már megközelítőleg nyolcvan önkormányzat, amely jelezte, hogy valójában ő szeretné a döntés felelősségét és a lehetőségét megtartani.

Az az előterjesztés, amit most tárgyalunk és az asztalunkon fekszik, az valójában nem a DK előterjesztése. Ezt mindenkinek szép lassan tudomásul kellene venni. Mi csak artikuláljuk azt az igényt az önkormányzatok részéről főként, hogy ez a lehetőség maradjon meg náluk és valójában arról beszélünk, azt látjuk, hogy a védőnői szolgálat működtetését szeretnék választási lehetőségként, opcióként megtartani, de a szakmai kontrollal, ahogy eddig, továbbra sincs semmi probléma. Tehát amiről most beszélünk, az nem más, mint egy demokráciadeficit rendezése, itt önkormányzatiságról van szó valójában, hiszen a szakmai része eddig is az állam kezében volt, eddig is az állam döntött szakmai kérdésekben. Semmi mást nem akarnak sem a védőnői szolgálatok érdekszervezetei, sem pedig az önkormányzatok, csak azt, hogy az eddig jól működő rendszert az állam ne dúlja szét.

Alelnök úr úgy fogalmazott, hogy az inhomogén rendszer. Na, de könyörgöm, eddig ez az inhomogén rendszer teljesen jól működött. Nyilvánvalóan volt, látjuk nagyon jól, 267 betöltetlen praxis. De sehol nem ad biztosítékot különben az átalakítás maga sem arra, hogy a praxisokat be kívánják tölteni. Sőt! Látjuk magában a költségvetésben, hogy erre valójában forrásokat nem is biztosít az állam, önmagának sem a kormány. Tehát nyilvánvaló módon itt semmi másról nincs szó, csak a szokásos kormányzati, kissé sunnyogós megoldásról, tudnék ennél erősebben is fogalmazni. Mégpedig arról, hogy adminisztratív és bürokratikus eszközökkel, a Pintér miniszter úr révén már megszokott módon, a katonás, bokacsattogató vezénylésekkel próbálja betölteni papíron és látszólag a hiányzó praxisokat. De ezt nem tudja megtenni, erről nagyon sokan beszéltek már előttünk. Ezt nem tudja megtenni sem a kormány, sem a minisztérium anélkül, hogy nem tenné különben lehetővé és kecsegtetővé az esetleg ezen a pályán gondolkodó és pályát kereső egészségügyi dolgozók számára vagy fiatal pályakezdők számára, hogy azt mondják, hogy ők a védőnői hivatást választják. Nem. Erre mit tesz most a kormány? Gyakorlatilag hoz egy törvényt, ahol elfedi a valóságot.

A védőnők pedig, amitől félték... Hiszen erről nagyon sokat beszéltünk és jelezném Nacsa képviselő úrnak, hogy igen, erre is meg volt hívva különben a bizottság fideszes alelnöke, de erre az egyeztetésre sem jött el, ahol bizony ott ültünk rettentő sok önkormányzati vezetővel és védőnői szakmai és érdekvédő szervezeteknek a vezetőivel és próbáltunk megoldást találni erre az ügyre. De nem az a megoldás, amit önök mondanak, hiszen szemmel látható, és ebben az előterjesztő képviselő asszonynak maximálisan igaza van, hogy számtalan olyan önkormányzat ült ott velünk egy asztalnál, akik például megmondták, hogy ők echte fideszes gondolkodásúak és ne vigyünk nagypolitikát ebbe az ügybe, ők egyszerűen csak azt szeretnék, hogy a döntés lehetősége náluk maradjon, hogy védjék meg a saját védőnőiket, akikkel nagyon jó a kapcsolat, akiknek sok esetben lakást adtak, bérkiegészítést adnak és akiket ismernek. A védőnők meg nyilván elmondták azt, hogy valójában ők attól rettegnek, hogy majd

megjelenik ugyanaz a katonás fegyelem itt is, az a vezénylési rend, amit egyszerűen nem tudnak teljesíteni és valószínűleg egyre több pályaelhagyó lesz a rendszerben, mégpediglen azért, mert nem tud szétszakadni, nem tud még egy praxist vinni csak azért, mert most úgy dönt a belügyminiszter, hogy márpediglen ez papíron így mutat jól.

Tehát valójában mi semmi mást nem teszünk itt a határozati javaslat betérjesztőiként, mint azt, hogy ezt a demokráciadeficitet próbáljuk kezelni és azokat az önkormányzatokat képviselni, akiknek - hozzá kell tennem - önök nem adtak szót, önök nem hagyták, hogy elmondják az önkormányzati vezetők itt, hogy valójában mi is a félelmük, mitől félnek, mi az a pillanat, amelyről úgy gondolják, hogy annak nem szabad bekövetkeznie.

Tehát azt kérem, ha van önökben még egy cseppnyi belátás, ha önök úgy gondolják, hogy valójában annak a szónak, hogy demokrácia vagy önkormányzatiság van még valami, hogy is mondjam, jelentése önök számára, akkor nyugodtan engedjék át, engedjék meg azt, hogy a tisztelt ház falai között plenáris ülésen beszélhessünk erről a kérdéstről és majd dönt a plenáris ülés. Ott nyilvánvaló módon nagyobb lesz a lehetőség majd arra is, hogy erről kommunikáljunk, nagyobb lehetőséget kap a média arra, hogy ezt a vitát végig tudja követni, hisz most itt ez a lehetőség mégiscsak korlátozott. Arra kérek mindenkit, hogy ha a demokrácia számára fontos, támogassa a DK-s előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaadom az ülésvezetést elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, van-e még más hozzászóló. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, a vitát lezárom és képviselő asszonynak, Gy. Németh Erzsébetnek adom meg a szót, ha válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, képviselő asszony!

Gy. Németh Erzsébet reflexiója

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen. Azt gondolom, hogy ez a vita eléggé leképezte azt a parlamenti plenáris ülésen folytatott vitát, amit eddig már megszoktunk. Kis színes volt ebben, és ennyit engedjen meg nekem elnök úr elmondani, hogy ha én ezt a hangnemet, amit itt Nacsa képviselő úr megengedett a bizottsággal és önnel szemben, engedném meg magamnak a TAB ülésén Hende elnök úrral szemben, akkor nemcsak a szót venné el tőlem, ahogy ez megtörtént, hanem még ki is seprűzne a bizottsági ülésteremből. De ezt zárójelben mondtam.

Mészáros alelnök úrnak szeretném mondani, hogy az a baj, alelnök úr, tudja, hogy van előttünk egy nagyon fenyegető példa, ha most elvonatkoztatunk az egészségügy államosításától, ez a másik fenyegető példa pedig az oktatás ügye. Önök ott is egy olyan államosítást és olyan kényszerállamosítást hajtottak végre a közoktatás területén, aminek, azt gondolom, most már tizenegy-két év után látszik sajnos a negatív eredménye. Nem fogok arra kitérni, hogy a PISA-felmérések milyenek és egyáltalán a magyar közoktatás helyzete milyen, sajnos azt kell mondanom, hogy öles léptekkel halad az egészségügy is a felé. Önnel ellentétben én ugyan nem voltam megyei kórháznak a vezetője - mert megyei kórházi jogú volt, gondolom, hiszen Dunaújváros is megyei jogú város -, viszont volt alkalmam 16 évig úgy fővárosi képviselőnek lenni, hogy több tíz kórház tartozott a fővárosi önkormányzathoz. Azt hadd állítsam

felelősségem teljes tudatában, hogy sokkal jobb kezekben volt akkor a kórház és az egészségügyi fekvőbeteg-ellátás az önkormányzatoknál, mint ahol most tart.

Nem szeretnék arról beszélni, mert ezt nagyon pregnánsan és szemléletesen elmondta Komáromi képviselő úr, hogy milyen helyzetben vannak most az egészségügyi intézmények, de elég csak arra gondolni, hogy az idén, most, május végéig, ha jól emlékszem, több mint 50 milliárd forint adóssága van megint a kórházaknak és nyilván ez sem szolgálja... *(Dr. Komáromi Zoltán: Hetven!)* Akkor hetven. Köszönöm szépen, hogy segített képviselő úr. Ez sem szolgálja a fekvőbeteg-ellátás javulását, vagy a fekvőbeteg-ellátás betegek iránti felelősségét.

Ön nagyon szemléletes példákat mondott - és örülök, hogy legalább ez elhangzott kormánypárti képviselő szájából itt, a bizottsági ülésen -, megdicsérte a védőnők munkáját és kiemelte ennek a hungarikumnak, a védőnői tevékenységnek és szolgálatnak a tényleg hosszú időre visszanyúló sikereit. Pontosan azért lep meg engem, hogy ön, aki ennyire tisztában van ezzel, fog asszisztálni ahhoz, hogy azok az önkormányzatok se tarthassák meg a védőnői szolgálatukat, akik egyébként képesek és alkalmasak lennének erre. Azt gondolom, képviselő úr, hogy minden országgyűlési képviselőnek nagyon nagy a felelőssége, annak a felelőssége azonban még inkább kiemelt, aki szakmailag teljes mértékben tisztában is van azzal, hogy mit fog ez a döntés jelenteni, noha nem erről beszélt és nem ezt mondta el a bizottság előtt. Ha így fogja majd megnyomni a nem létező nem gombot, mert most kézfelemeléssel fognak arról szavazni, hogy tárgysorozatba engedik-e ezt a törvénymódosítást vagy nem, akkor azt gondolom, hogy az ön felelőssége akkor még kiemeltebb.

Azt hiszem, az a jelző funkció, amelyről Komáromi képviselő úr beszélt, egész egyszerűen elsősorban kistélepüléseken, vagy inkább úgy mondom, hogy kisebb településeken az önkormányzat, a polgármesterek, a hivatal dolgozóinak munkáját nagy mértékben segíti. Az a bizalmi viszony ugyanis, ami kialakul a védőnő és a családok között, az egész egyszerűen a társadalomszervezésnek és a társadalom működésének egy olyan alapfunkciója, ami ezután nem tudom, hogyan lesz majd elvárható a védőnőktől, vagy egyáltalán ezt hogy fogják megtenni.

Nacsa képviselő úrnak és Selmeczi képviselő asszonynak szeretném mondani, hogy ha a cél az, hogy jobb minőségű védőnői szolgálat legyen, akkor sajnos nem lehet azt másképp érteni, mint forráskivonásnak, hogy önök a következő évi költségvetésben fillérre ugyanannyit terveznek be 2024-re. És tegyük hozzá, énáltalam teljesen önkényesen, hogy milliárdos nagyságrendre rúgó plusz önkormányzati támogatásokat és forrásokat, amit ez a szolgálat jelen pillanatban megkap. Ez hiányozni fog. Illúzió azt elvárni egy önkormányzattól, amikor tényleg sakkozik a kötelezően ellátandó vagy az önkormányzat által szívesen fenntartott, önkéntesen vállalt feladatok között, hogy ő majd pont erre fog pénzt fordítani. Számos olyan jelzést kaptunk a védőnői szervezetektől, kamarától, hogy már most megmondják a polgármesterek, hogy ha elvisznek benneteket, kedves védőnők, akkor költöztök kifele szépen a szolgálati lakásból. Mert az esetleg kell azon a településen annak az óvónőnek, amit jelen pillanatban még az önkormányzatnak kell fenntartani - és remélem, abban senki nem töri a fejét, hogy az óvodai szolgáltatást is elvegyék az önkormányzatoktól. Magyarul, oda akarok kilyukadni, hogy nemhogy bepótolják azokat a lyukakat, azt a 267 hiányzó védőnőt, vagy azt a forrást beleteszik, amivel jobba tudják tenni ezt a szolgáltatást - nem! Ez azokon a településeken lefelé fog nivellálni, ahonnét most elviszik ezeket a védőnői szolgáltatásokat. Ugyanaz lesz, tisztelt KDNP-s és fideszes képviselőtársaim, mint ami az oktatásban történt. Önök azt harangozták be nagy garral, hogy majd mindegyiket felemeljük, kistélepülési oktatást, iskolákat, egyebeket, ehhez képest azokat, amelyekbe az önkormányzat jelentős forrást, jelentős pluszpénzt tudott betenni, azokat süllyesztették lejjebb.

Nem értem, egyszerűen nem értem, hogy a nagyhatalmi és hatalmi törekvéseiken túl milyen észérvek vannak erre! Komáromi képviselő úr világosan levezette: ettől egy darab védőnővel sem lesz több, hanem kevesebb lesz. Mert azokról a településekről el fognak menni, ahol eddig egyébként jól el tudták látni a feladatukat, és teljes összhangban és együttműködésben tudtak dolgozni az ottani képviselő-testülettel vagy az ottani polgármesterrel.

Értem, hogy képviselő asszony megpróbált utánajárni, és ezt meg is köszönöm - és tényleg őszintén, ez tehát nem egy cinikus megjegyzés az én részemről -, hogy próbált ebben az ügyben eljárni. De azt gondolom, hogy most itt a július 1-jei átállás előtt egyetlenegy olyan lehetőség van, hogy legalább azokon a településeken mentsük meg ezt a védőnői hálózatot, akik képesek és meg is tudják tartani és szeretnék is megtartani ezt a szolgáltatást.

Nacsa képviselő úrnak annyit hadd mondjak: képviselő úr, drága, előbb-utóbb el kellene azt dönteni, hogy most a bizottság az a képviselők szakmai munkaszervezete, vagy pedig, mondjuk, egy politikai vita terepe, amit én például nagyon-nagyon szívesen vennék, ha lenne egy olyan lehetőség, hogy egy darab Fidesz-KDNP-képviselő, meg mondjuk, egy darab DK-s, leülnek egymással szemben, aztán hajrá, beszéljük ki a '22-es történetet! (*Nacsa Lőrinc: Mi mióta hívjuk önöket vitázni!*)

ELNÖK: Képviselő úr!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Sosem hívtok minket! Sosem hívtok minket! Legalábbis engem nem. Nagyon szívesen partnerek vagyunk ebben. De ön pontosan azzal érvelt, hogy ez a képviselők szakmai munkaszervezete, ezért nem tudjuk meghallgatni a szakma képviselőit - bár szerintem a védőnői szakma is egy szakma, nemcsak a képviselőség egy szakma -, nem hallgatjuk meg őket, majd utána olyan kis pergőtűzet rakott itt ránk a '22-es parlamenti választások kapcsán, hogy öröm volt nézni! Képviselő úr, ezeket vitassuk meg! Nagyon szívesen, higgye el, hogy Varga képviselőtársam is, jómagam is rendelkezünk elég szókinccsel ahhoz, hogy erről a dolgról tudjunk beszélni. De szerintem itt most az lenne a fontos, hogy arról mondja el a véleményét, hogy ön nem tart-e attól, hogy azokon a településeken, ahol önöket egyébként megválasztották - mert ugye, önöket választották meg nagyon sok helyen egyéni képviselőnek -, ott rosszabb lesz a színvonala a védőnői szolgáltatásnak vagy a védőnők munkakörülményeinek.

Higgyék el - és azt gondolom, az elmúlt 13 év erre minden szakmai szervezetet, érdekvédő szervezetet, szakszervezetet megtanított -, amikor már valaki fölemeli nyilvánosan a hangját önökkel szemben, ott nagy problémának kell lenni! Mert mindenki megtanulta ebben az országban, vagy legalábbis a nagy többség, hogy ha nem maradsz csendben, akkor retorzió van, és akkor utána teneked az életed és mindened ellehetetlenül.

Szóval, én egyet tudok javasolni a tisztelt bizottságnak, és továbbmegyek, nemcsak azt, hogy engedjék tárgysorozatba venni, hanem győzzék meg a képviselőtársaikat a Fidesz-KDNP-frakción belül, hogy támogassák is ezt a törvényjavaslatot, mert az idő szorít. Ha minden így marad, akkor, azt gondolom, valamikor kora ősszel - és nézek itt Kuczman Annára - azok a hírek fognak jönni, hogy egy csomó védőnő, bocsánat, sok védőnő feláll, otthagyja a pályát, vagy méltatlan helyzetbe is kerülnek. És tudom, hogy önöket ez nem szokta zavarni, nem érdekli az, hogy itt a pedagógusok tiltakoznak, nem érdekli önöket az, hogy a szociális szférában milyen megalázó bérekért dolgoznak az emberek - önöket semmi nem érdekli. Csak egyszer eljön az igazság pillanata, és akkor milyen jó érzés lesz majd arra gondolni,

hogy na, legalább ezt az egy dolgot megmentettük, ezt az egy dolgot nem döntöttük el rosszul! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Mielőtt szavazásra tenném föl a kérdést, szeretném megköszönni minden jelen lévő képviselőnek, akik feszítő vágynak engedve a mai napon megpróbáltak segíteni nekem az ülésvezetésben. Tájékoztatnék mindenkit, hogy ez a készségem, úgy gondolom, megvan, én élnék is ezzel a lehetőséggel. Ha tehát mégis coacholni szeretnék az én munkámat, akkor örömmel látom önöket az irodámban, ahol megbeszélhetjük a továbbiakat ezzel kapcsolatosan.

Határozathozatal

No, de hát szavazás következik. Ki az, aki támogatja a T/3956. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 10 nem. Tartózkodás volt-e? *(Nincs ilyen.)* Nem volt tartózkodás. Megállapítom, hogy a bizottság a törvényjavaslatot 3 igen és 10 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Köszönöm szépen mindenkinek a munkáját, a napirendi pont tárgyalását lezárom.

Az Esélyegyenlőségi Ügyekért Felelős Albizottság új tagjának megválasztása

A 3. napirendi pontunk következik: az Esélyegyenlőségi Ügyekért Felelős Albizottság új tagjának megválasztása. Gondolom, a bizottság tagjai emlékeznek arra, amikor Sebők Éva az előző bizottsági ülésünkön bejelentette az albizottsági tagságáról való lemondását, így itt megüresedett egy hely, egy ellenzéket megillető hely. Egyeztetve a kormánypárti kollégáimmal, azt a javaslatot tárom a bizottság elé, hogy Varga Ferenc független képviselőt válasszuk meg az albizottság új tagjának.

Határozathozatal

Szavazás következik. Ki az, aki támogatja, hogy Varga Ferencet az Esélyegyenlőségi Ügyekért Felelős Albizottság új tagjának megválasszuk? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Ha minden igaz, ez egyhangú, de azért mégiscsak ellenpróbát kérek. Ki az, aki nem támogatja? *(Nincs ilyen.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Nincs ilyen.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta a javaslatot.

Gratulálok Varga Ferenc képviselő úrnak.

Egyebek

A 4. napirendi pont az „egyebek”. Két dologról szeretném tájékoztatni a tisztelt bizottságot. Egyrészt arról, hogy a következő ülésünk várhatóan június 12-én, hétfőn, 10 órára kerül összehívásra, mégpedig Pintér Sándor miniszter urat kérem fel arra, hogy tájékoztassa a bizottságot a koronavírus-járvány során beszerzett és fel nem használt lélegeztetőgépek, valamint más egészségügyi eszközök hasznosításáról. *(Nacsá Lőrinc és Sztojka Attila távozik az ülésről.)*

A másik, hasonlóan rövid tájékoztatásom: az Európai Parlament foglalkoztatási és szociális bizottsága június 28-án, Brüsszelben parlamentközi bizottsági ülést tart az európai gyermekgarancia végrehajtásának tárgyában. Az európai gyermekgarancia az Unió gyermekszegénység elleni programja, illetve dokumentuma. Dr. Sárdi Péter, az Országgyűlés Hivatalának külügyi igazgatója azzal a kéréssel fordult hozzám, hogy jelöljek ki lehetőség szerint egy kormánypárti és egy ellenzéki képviselőt a bizottság részéről, akik az eseményen az Országgyűlést képviselik majd. Így ez ügyben várhatóan keresni fogom képviselőtársaimat, illetve a bizottságban működő frakciókat.

Nagyon szépen köszönöm, részemről ennyi volt a tájékoztatás. Kérdezem, kíván-e valaki az „egyebekben” hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok ilyet.

Az ülés berekesztése

Az ülést lezárom. Köszönöm szépen mindenkinek a részvételt és a közreműködést. Jó étvágyat az ebédhez!

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 19 perc)

Dr. Mészáros Lajos
a bizottság alelnöke

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és Lestár Éva